

Onsdag den 18. november 2015 (D)

1

20. møde

Onsdag den 18. november 2015 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Bruus (S)

Hvad er udenrigsministerens holdning til Socialdemokraternes forslag om, at Danmark skal arbejde for, at de nuværende 1,8 mia. euro i EU's Trust Fund firedobles inden jul svarende til ca. 50 mia. danske kr., og at midlerne skal anvendes til en markant styrkelse af indsatsen i nærområderne?

(Spm. nr. S 280).

2) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Kan ministeren bekræfte, at det er regeringens ønske at spare 600 mio. kr. på kulturen de kommende 4 år, hvoraf 246 mio. kr. bliver besparelser på kulturen uden for hovedstaden?

(Spm. nr. S 270).

3) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Hvilke tiltag vil ministeren tage med henblik på at sikre, at Nationalmuseet gennemfører særudstillingen om De Vestindiske Øer, der var planlagt næste år, men som museet vil droppe på grund af ministerens besparelser på kulturen?

(Spm. nr. S 271).

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Jesper Kiel (EL)

Hvad er ministerens holdning til, at passagererne på Svendborgbanen tilbagevendende oplever stribevis af forsinkelser og aflysninger på grund af mangel på tog, skinnenettets beskaffenhed og dårligt fungerende signaler?

(Spm. nr. S 264).

5) Til transport- og bygningsministeren af:

Jesper Kiel (EL)

Hvordan forholder ministeren sig til, at selv små forsinkelser fører til, at tog mod Svendborg standses i Stenstrup, hvor passagererne må afvente næste tog eller busser til erstatning for tog, alt sammen med endnu større forsinkelser til følge for passagererne?

(Spm. nr. S 265).

6) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at øvrige statslige styrelser underkender Danmarks domstole, sådan som det er sket i det tilfælde, hvor en borger har rettens ord for ikke at lide af epilepsi, men stadig behandles af Sundhedsstyrelsen som værende ramt af sygdommen? (Spm. nr. S 274 (omtrykt)).

7) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at personer i behandling med epilepsimedicin gerne må køre personbil, men ikke lastbil?

(Spm. nr. S 276).

8) Til transport- og bygningsministeren af:

Jesper Petersen (S)

Hvorfor vil regeringen ikke undersøge muligheden for og gevinsterne ved, at en eventuel ny midtjysk motorvej kobles på E45 syd for Christiansfeld, så Sønderjylland og Trekantsområdet får maksimal gavn af en sådan motorvej?

(Spm. nr. S 279).

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det i forhold til klima, miljø og drift er fornuftigt at droppe de planlagte indkøb af nye ellokomotiver, som skulle trække DSB's dobbeltdækkervogne på Sjælland?

(Spm. nr. S 282).

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvornår forventer ministeren at offentliggøre resultatet af sit varslede serviceeftersyn af Togfonden DK, og hvornår kan forligspartierne bag Togfonden DK forvente svar på det fælles brev til regeringen om at tage ansvar for fremtidens jernbanedrift i Danmark?

(Spm. nr. S 285).

11) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Vil ministeren give dispensation til de lodsejere, der langs den jyske vestkyst forsøger at redde deres huse med midlertidige foranstaltninger fra at styrte i havet, inden efter- og vinterhalvårets storme begynder at rase?

(Spm. nr. S 198 (omtrykt)).

12) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre en effektiv, langtidsholdbar og æstetisk kystbeskyttelse af de stærkt truede kyster i Danmark?

(Spm. nr. S 200 (omtrykt)).

13) Til miljø- og fødevareministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL)

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at fremme den økologiske dyrkning og afsætning af økologiske varer, og hvilken konkret effekt på det økologisk dyrkede areal forventer ministeren, at der dermed opnås?

(Spm. nr. S 218 (omtrykt). Medspørger: Søren Egge Rasmussen (EL)).

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Maja Panduro (S)

Hvor langt er regeringen med valgløftet om at omlægge 25.000 hektar statsskov til urørt skov, som bl.a. fremlagt af statsministeren på TV 2 den 11. juni i år?

(Spm. nr. S 268).

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Maja Panduro (S)

Finder ministeren, at sammensætningen af regeringens implementeringsråd lægger op til at tage vare på dansk natur og miljø, når regeringen ikke har fundet plads til en eneste repræsentant for miljøorganisationerne i det 15 medlemmer store råd?

(Spm. nr. S 263 (omtrykt)).

16) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Julie Skovsby (S)

Mener ministeren, at regeringens implementeringsråd er rustet til at sikre bedre dyrevelfærd, når der ikke er en eneste dyrevelfærdsorganisation repræsenteret i det 15 mand store råd?

(Spm. nr. S 267 (omtrykt)).

17) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Når nu regeringen vil afskaffe den tidligere SR-regerings billigboliglov, hvordan vil regeringen så sikre, at borgere med helt almindelige indtægter også i fremtiden vil have råd til at bo i København?

(Spm. nr. S 283).

18) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren her og nu igangsætte for at forhindre, at au pairs indgår i fordelingsnøglen, der fastlægger, hvor mange flygtninge kommunerne skal modtage i 2016?

(Spm. nr. S 273).

19) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvordan forholder ministeren sig til Københavns Kommunes bekymring med hensyn til besparelser på byfornyelsen i bl.a. udsatte områder i København?

(Spm. nr. S 287).

20) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Marie Krarup (DF)

Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 4. november 2015 – der beskrives her: <http://od.dk/side/30/projektet> – oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

(Spm. nr. S 156).

21) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Pernille Schnoor (S)

Ønsker ministeren at afskaffe det klasseloft, som blev indført i 2012, og som ifølge Undervisningsministeriet i dag bliver overskredet af 28 af Region Hovedstadens 53 gymnasier?

(Spm. nr. S 247).

22) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Erik Christensen (S)

Hvordan vil ministeren sikre, at intentionerne med skolereformen og kvaliteten i folkeskolen fastholdes, når alle kommuner skal spare på grund af regeringens omprioriteringsbidrag og der allerede nu er færre lærere til at gennemføre flere undervisningstimer?

(Spm. nr. S 257. Medspørger: Pernille Schnoor (S)).

23) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S)

Idet Venstre nu har meldt ud, at de besparelser regeringen pålægger kommunerne, skal omsættes til skattelettelser, hvor stor en del af de kommunale besparelser mener ministeren så, at der skal bruges til at lette topskatten?

(Spm. nr. S 278. Medspørger: Christine Antorini (S)).

24) Til skatteministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Kan ministeren uddybe baggrunden for regeringens beslutning om at bruge 600 mio. kr. på at lempe skattereglerne for arvinger af noterede aktier, når der samtidig skæres i bevillingerne til kommunerne, uddannelserne og forskning?

(Spm. nr. S 281. Medspørger: Jens Joel (S)).

25) Til skatteministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Mener ministeren, at » den grønne boligjobordning«s klima- og beskæftigelseseffekter er store nok til at retfærdiggøre at bruge 400 mio. kr. på denne ordning frem for at prioritere pengene til eksempelvis ældre og daginstitutioner?

(Spm. nr. S 288. Medspørger: Jens Joel (S)).

26) Til skatteministeren af:

Erik Christensen (S)

Når Venstres finansordfører Jacob Jensen i programmet Debatten på DR 2 bekræfter, at nogle af de midler, som de danske kommuner skal spare via det såkaldte omprioriteringsbidrag, skal gå til skattelettelser, og at kommunerne på Fyn derfor skal bidrage til statslige skattelettelser, vil ministeren så svare på, om han kan garantere de fynske borgere, at disse skattelettelser ikke alene kommer de mest velstillede til gavn via lettelser i topskatten?

(Spm. nr. S 284).

27) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Anerkender ministeren, at drastiske nedskæringer på uddannelse og forskning på henholdsvis 8,7 mia. kr. og 1,4 mia. kr. vil få store negative effekter?

(Spm. nr. S 261).

28) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S)

Hvorfor vil ministeren skære så voldsomt på Det Frie Forskningsråd, når 70 pct. af de bevilgede forskningsaktiviteter herfra direkte bidrager til at løse konkrete samfundsudfordringer, jf. Undervisnings- og Forskningsministeriets hjemmeside den 27. oktober?

(Spm. nr. S 275).

29) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S)

Hvorfor mener ministeren, at der skal spares 1,4 mia. kr. på forskning på finansloven, når OECD samtidig understreger, at »det ikke er anbefalelsesværdigt at spare på forskning i en tid, hvor forskning og udvikling kun bliver en vigtigere forudsætning i den internationale konkurrence«, jf. Mandag Morgen den 9. november 2015?

(Spm. nr. S 277).

30) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Skovsby (S)

Hvordan forholder ministeren sig til sin udtalelse den 4. november 2015 i Folketingssalen om, »at det ikke er beskæftigelsesministerens opgave at foretage de familiepolitiske prioriteringer«, i lyset af at ministeren fremhæver, at familiepolitik er et samlet perspektiv for regeringen i Berlinske den 19. oktober 2015? (Spm. nr. S 269 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 60 (Lov om Indfødsretsprøven af 2015).

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Håndtering af flygtninge- og migrantsituationen)).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstoffsafgiftsloven og forskellige andre love) (Indfasning af eldrevne og brændselscelledrevne køretøjer i grøn ejerafgift og registreringsafgift m.v.)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Retsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende Folketingets Ombudsmands beretning for året 2014.
(Beslutningsforslag nr. B 27).

Betænkningen og indstillingen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal meddele, at de af fru Maja Panduro under nr. 14 og 15 opførte spørgsmål til miljø- og fødevareministeren og erhvervs- og vækstministeren (Spm. nr. S 268 og S 263) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Jeg skal endvidere meddele, at de af fru Julie Skovsby under nr. 16 og 30 opførte spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren og beskæftigelsesministeren (Spm. nr. S 267 og S 269) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren. De to sidstnævnte spørgsmål overgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Jeppe Bruus, Socialdemokratiet.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 280

1) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Bruus (S):

Hvad er udenrigsministerens holdning til Socialdemokraternes forslag om, at Danmark skal arbejde for, at de nuværende 1,8 mia. euro i EU's Trust Fund firedobles inden jul svarende til ca. 50 mia. danske kr., og at midlerne skal anvendes til en markant styrkelse af indsatsen i nærområderne?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:01

Jeppe Bruus (S):

Hvad er udenrigsministerens holdning til Socialdemokraternes forslag om, at Danmark skal arbejde for, at de nuværende 1,8 mia. euro i EU's trustfond firedobles inden jul svarende til ca. 50 mia. danske kr., og at midlerne skal anvendes til en markant styrkelse af indsatsen i nærområderne?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:02

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Min holdning er, at vi til enhver tid skal bruge de instrumenter, der er bedst og mest effektive i forhold til at løse problemerne. Og når det kommer til nærområderne, er EU's nyoprettede trustfond et af instrumenterne, men absolut ikke det eneste.

Den nye trustfond for Afrika skal først og fremmest ses som EU's særlige bidrag og som opfølgning på handlingsplanen fra topmødet i Valetta om migration og samarbejde mellem EU og afrikanske lande, hvor Danmark i øvrigt meldte ud, at vi vil bidrage til trustfonden med 6 mio. euro svarende til 45 mio. kr.

EU har lanceret trustfonden for at hjælpe afrikanske lande og for at sikre stabilitet og udvikling og derved undgå, at unge og ressourcer stærke borgere søger væk fra Afrika mod Europa. Til gengæld har de afrikanske lande lovet at samarbejde om at hjemtage deres borgere, der illegalt er kommet til Europa, som altså ikke er asylansøgere og heller ikke har legal adgang til Europa.

Der er brug for en bred række af indsatser og initiativer for at modgå den migration, vi ser i øjeblikket. Derfor skal trustfonden både forebygge tvungen migration og imødegå de underliggende årsager til andre former for migration. Indsatser i områder, der grænser op til kriser og konflikter f.eks. i nærområdet til Afrika, vil derfor være et af fondens områder.

Men fonden står ikke alene og skal ses som et vigtigt bidrag til den række af initiativer, der allerede er gennemført af EU, de enkelte medlemslande og andre donorer, i de tre geografiske områder, som fonden dækker, altså Sahel i den vestlige del af Afrika, Afrikas Horn og Nordafrika. Det gælder f.eks. den mangeårige danske nærindsats i Afrika. Indsatsen fra EU's side står og falder ikke med, hvor mange midler der konkret er i lige præcis den her fond. Den står og falder med, at vi bruger de rigtige værktøjer til at skabe en positiv udvikling, der gør, at flere borgere vælger at blive i de afrikanske lande.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:04

Kl. 13:07

Jeppe Bruus (S):

Når jeg spørger til det her, er det, fordi vi i lang tid har diskuteret, hvordan vi håndterer den eskalerende flygtningekrise, som Europa og dermed også Danmark oplever at være en del af. Og vi har sådan set haft en bred politisk diskussion om, hvordan indsatsen her i Danmark skal håndteres, og hvordan man skal håndtere indsatsen på EU-niveau og i nærområderne, både i Nordafrika, men selvfølgelig også i forbindelse med krigen i Syrien. Irak er vel ret besat også en del af det.

Derfor har vi her den seneste uge diskuteret, hvilke initiativer der er. Og der har vi fra Socialdemokraternes side efterlyst, at regeringen bliver mere konkret, i forhold til hvordan vi håndterer indsatsen i nærområderne. Og med al respekt for ministerens svar mangler jeg måske nogle lidt mere konkrete håndslag på, hvad det er, regeringen har tænkt sig at gøre. Derfor har jeg tilladt mig at stille dette spørgsmål.

FN har meldt ud, at man mangler 50 mia. kr. til at håndtere den humanitære krise, som eksisterer i og omkring nærområderne til Syrien, og det er jo helt åbenlyst, at det sådan set er derfor, at en del af det udspil, Socialdemokraterne selv er kommet med, handler om for det første at sikre en markant stigning i de midler, som Danmark bruger på humanitær bistand, og for det andet at være med til at presse på, for at der på EU-niveau arbejdes med en firedobling af indsatsen i trustfonden.

Kunne ministeren ikke sige noget lidt mere konkret om, hvad der er regeringens og ministerens holdning? Vil man arbejde på at øge midlerne til trustfonden på EU-niveau, og vil man også sikre, at vi får en stigning i de midler, som Danmark bruger på humanitær bistand?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Hvis man kigger på den indsats, der skal gøres for at modvirke migration, så er der så at sige tre spor. Der er et humanitært spor med nødhjælp. Det er det, vi laver i flygtningelejre og nærområder til kriser og konflikter, hvor vi sørger for, at der er et sted i nærheden, hvor de kan blive, og hvor der bliver taget godt imod dem. Der er det udviklingspolitiske spor, altså at man sørger for, at der skabes udvikling, at vi igennem bistand og støtte til landene sørger for uddannelse, sikkerhed, sundhed, alle den slags ting, der kendetegner et samfund, der fungerer. Og så er der frihandels- og vækstsporet, altså der, hvor vi sørger for, at der kommer en positiv udvikling, så der bliver skabt nogle arbejdspladser.

Nu spørger hr. Jeppe Bruus til den humanitære ramme. Vi har i finansloven for 2016 afsat midler til den største humanitære ramme, der nogen sinde har været. Vi øger den humanitære ramme i forhold til det, der var afsat i 2015. Vi har her i løbet af 2015, siden regeringsskiftet, øget det, man bruger til den humanitære, helt ekstraordinært, sådan at vi kommer rigtig langt op, i forhold til hvad man har gjort tidligere. Vi er et af de lande, der bruger allerallermest i Syriens nærområder til at hjælpe de flygtninge, der er der. Man skal bare huske, hvis det, der er hr. Jeppe Bruus' ærinde, er at bekæmpe migration, at det jo ikke er nok med den humanitære; det er også den udviklingspolitiske og det vækst- og frihandelspolitiske redskab, der skal tages i brug.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Jeppe Bruus (S):

Jeg synes ikke, jeg fik noget konkret svar, i forhold til hvad regeringen har tænkt sig at gøre på EU-niveau. Men det konkrete svar, jeg så fik, handlede netop om rammen for humanitær bistand. Og det er fuldstændig rigtigt, det anerkender jeg, at hvis regeringen, som de har sagt de vil, vil lave en ramme, der er på lidt over 1,8 mia. kr., ja, så er den højere end den ramme, som er steget fra 2011, dengang vi sad i regering, og frem. Men baggrunden for det tal er jo, at rammen i 2014 var på 1,5 mia. kr., men at det faktisk forbrugte beløb var på 2,3 mia. kr. Har regeringen tænkt sig, at det faktisk forbrugte beløb til humanitær bistand vil stige tilsvarende?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:08

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Allerførst til EU's trustfond: Det danske bidrag på 6 mio. euro er et af de største bidrag, der er givet, også i nominelle tal, blandt EU-landene. Så vi er et af de lande, der ud over det, EU selv har lagt i af Fællesskabets penge, giver mest til EU's trustfond, og det gør vi, fordi vi synes, det er vigtigt at signalere, at det her er væsentligt.

I forhold til hvor højt det humanitære forbrug bliver i 2016, kan jeg lige så lidt som hr. Jeppe Bruus gætte på, hvor meget det bliver. For dem, der kender til udviklingsbistand, ved, at den humanitære ramme er den, man så at sige øger med alt det, der ikke bliver til noget. Hvis der er projekter, der ikke forløber korrekt, eller projekter, der ikke kommer i gang, så tager man de penge, der er afsat der, og bruger på den humanitære ramme. Så man kan sige, at endemålet for, hvor stort det humanitære forbrug bliver, afhænger af, hvor mange projekter der ikke bliver til noget. Men hvor højt det starter, afhænger af, hvad der står i finansloven, og der har vi øget det i forhold til tidligere.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er kun ½ minuts taletid – også til spørgeren nu.
Værsgo.

Kl. 13:09

Jeppe Bruus (S):

Tak. Men nu skærer regeringen jo ned på det samlede beløb, vi bruger, og alt andet lige må man forvente, at der i de uforbrugte midler så også vil være tilsvarende mindre at kunne bruge af. Og derfor kommer vi, som ministeren jo selv siger, langt op i forhold til det faktiske forbrug. Derfor er rammen én ting – og jeg anerkender, at den kan stige, og det synes jeg er godt – men det, der opleves, er jo det faktiske forbrug, altså hvad vi faktisk har brugt i kroner og øre på humanitær bistand. Og derfor er det relevant at gentage det spørgsmål: Vil man leve op til den stigning, der også der har været i de senere år?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren.

Kl. 13:09

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Hvis man kigger på det faktiske forbrug, er det, som den her regering har gjort i 2015, at øge det faktiske forbrug til et højere niveau, end vi har set tidligere, med de ekstraordinære bidrag, vi har givet.

I forhold til det planlagte forbrug – for jeg *kan* ikke sige, hvad det uplanlagte forbrug bliver; det er jo ikke planlagt – så hæver vi også

rammen. Jeg kan ikke i dag love, at det uplanlagte forbrug bliver højere. Det må vi se på. Men vi er indstillet på at bruge de kroner, der bliver ledige, i forhold til nærområderne.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. (*Jeppe Bruus* (S): Var det det?) Ja, det var det. (*Jeppe Bruus* (S): Det var ærgerligt). Der er mulighed for at komme igen på næste onsdag.

Så er det næste spørgsmål til kulturministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 270

2) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Kan ministeren bekræfte, at det er regeringens ønske at spare 600 mio. kr. på kulturen de kommende 4 år, hvoraf 246 mio. kr. bliver besparelser på kulturen uden for hovedstaden?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:10

Orla Hav (S):

Tak for det. Kan ministeren bekræfte, at det er regeringens ønske at spare 600 mio. kr. på kulturen de kommende 4 år, hvoraf 246 mio. kr. bliver besparelser på kulturen uden for hovedstadsområdet?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Kulturministeren.

Kl. 13:10

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Det er en lidt underlig måde at gøre det op på, men jeg indrømmer, at det er der andre end spørgeren der har gjort.

I de svar, jeg har givet Kulturudvalget, har jeg oplyst, at det såkaldte omprioriteringsbidrag i 2016 udgør 2 pct. af Kulturministeriets driftsområde stigende til knap 8 pct. i 2019. Beløbsmæssigt svarer det til 86,8 mio. kr. i 2016 stigende til 336,9 mio. kr. i 2019. Det synes jeg er den rigtige måde at oplyse om beløbene på.

Så er det rigtigt nok, at da andelen af kulturbevillingerne, der ligger uden for hovedstaden, udgør 41 pct. – i øvrigt en bemærkelsesværdig lav procent – er det selvfølgelig også en tilsvarende procent af omprioriteringsbesparelserne, som ligger uden for hovedstaden. Og det har hr. Orla Hav tydeligt nok også bemærket, fordi hans regnestykke jo går ud på at tage 41 pct. af de 600 mio. kr., og det er 246 mio. kr. Jeg mener bare, at det med de 600 mio. kr. er en forkert måde at opgøre det på, og at de 246 mio. kr. derfor også er et forkert tal.

De rigtige tal er, at det er 336,9 mio. kr., der i det sidste år, altså i 2019, skal spares, og så er det 41 pct. af *det* beløb, som falder uden for hovedstaden.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:12

Orla Hav (S):

Jeg vover mig ikke ud i en lang talleg med ministeren. Jeg tror, jeg taber på det stykke.

Men baggrunden for spørgsmålet er, at ministeren som nytiltrådt optrådte i fin stil i Nykøbing Mors med at sige, at vi skal sørge for at skabe bedre rammer og mere kultur, mere alsidighed og større bredde i kulturudbuddet uden for hovedstadsområdet. Det er jo sød mu-

sik i mine ører, fordi jeg i høj grad også interesserer mig for, hvad der sker i den vestlige del af Danmark. Så må jeg bare konstatere, at Aalborg Teater eksempelvis nu får 900.000 færre kroner at lave kultur for i 2016, stigende til 3,5 mio. kr. i 2019. Er det så et udtryk for, at det teater, som er væsentligt der, hvor jeg kommer fra, har fået bedre mulighed for at leve op til ministerens smukke intentioner om at lave bedre og mere kultur uden for hovedstadsregionen?

Jeg kan også tage Sønderjyllands Symfoniorkester, som for nylig var på besøg og redegjorde for nogenlunde den samme problematik – et enormt flittigt orkester, som optræder i det sønderjyske til stor glæde for borgerne der. Får de bedre eller får de ringere vilkår for at leve op til ministerens ønske om at sikre mere og mere alsidigt kulturliv uden for hovedstadsområdet?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:14

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Man kan ikke spare 2 pct. på alle statens driftsområder, uden at det også rammer de 41 pct. af Kulturministeriets driftsområder, som ligger uden for hovedstadsområdet.

Til gengæld har jeg så på andre felter gjort noget for landet uden for hovedstaden. Jeg har omprioriteret de såkaldte kulturaftalemidler til fordel for især Aarhusområdet, i forbindelse med at Aarhus bliver kulturhovedstad, og jeg har henstillet til Kunstfonden, at man i fremtidige indstillinger har en mere alsidig fordeling af medlemmerne, så man altså også rekrutterer talenter fra det øvrige land.

Sådan er der jo mange måder, hvorpå jeg hen ad vejen kan gøre noget for den del af Danmark, der ligger uden for hovedstaden. Og hvis så spørgerens parti ville være så venlige også at være med til at lægge lidt pres på Danmarks Radio, så Danmarks Radio måske kunne sprede sig lidt mere, kunne vi være fælles om den indsats.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:15

Orla Hav (S):

Jeg er glad for, at ministeren giver mig ret i, at det her giver vanskelige vilkår for at leve op til et bredere og bedre kulturudbud uden for hovedstadsområdet. Det må jeg konstatere. Og jeg glæder mig selvfølgelig over, at ministeren nu giver tilsagn om med de midler, der nu er tilbage, at forsøge at tilgodesse den del af landet.

Specielt hvad angår Kunstfonden, kan jeg sige, at jeg næsten fik kaffen galt i halsen, da jeg kunne konstatere, at 2,4 pct. af de udloddede midler falder i det område, jeg kommer fra. Det hænger jo i høj grad sammen med, at den underskov af institutioner, som skal bære ekstra initiativer på kunstfondsområdet, ikke er til stede i det nordjyske. Jeg spørger igen ministeren: Hvilke initiativer vil ministeren konkret tage for at afhjælpe det?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:16

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Hvis der er en skævhed i forholdet mellem kulturtilbud i hovedstadsområdet og kulturtilbud uden for hovedstadsområdet, er det jo ikke noget, som på nogen måde er blevet værre. Der er ikke kommet mere ubalance. Tværtimod har jeg bidraget til mere balance, og det vil jeg også gøre i fremtiden.

Jeg synes i øvrigt, der er en næsten råbende mangel på forslag fra Socialdemokratiet til, hvordan man kan ændre ved den balance. For jeg hører ikke andet, end at Socialdemokratiet forsvare alt, som det er, og jeg vil faktisk godt have lidt forandring.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:17

Orla Hav (S):

Jamen lad mig så tage det sønderjyske eksempel. Sønderjyllands Symfoniorkester havde foretræde for Kulturudvalget og leverede en rigtig fin beskrivelse af deres indsats. Noget af den var på talentområdet, hvor man i høj grad tog musikskolernes elever med ind i arbejdet. Jeg har hørt, at ministeren også gerne vil gøre noget mere for talentet. Hvordan er det, Sønderjyllands Symfoniorkester vil få bedre vilkår for at pleje det talentarbejde, som vi jo gerne vil have på kulturområdet, når man nu, om jeg så må sige, løber med pengene?

Det er jo det, der er situationen, og det er den virkelighed, som symfoniorkesteret og masser af andre kulturinstitutioner kommer til at sidde i efter regeringens barbering af budgetterne.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:17

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg er meget opmærksom på problemerne i ikke bare Sønderjyllands Symfoniorkester, men også i andre symfoniorkestre både i hovedstaden og uden for hovedstaden – problemerne ved at skulle leve op til dette såkaldte omprioriteringsbidrag. Det optager mig meget, og jeg mener, vi må finde nogle løsninger på det både på kort sigt og på lang sigt. Men indtil videre er det jo altså 2 pct. i 2016. Dem kan man leve med. Så har vi tid til at tænke os om, med hensyn til hvad vi gør på længere sigt.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste er også til kulturministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokraterne.

Kl. 13:18

Spm. nr. S 271

3) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke tiltag vil ministeren tage med henblik på at sikre, at Nationalmuseet gennemfører særudstillingen om De Vestindiske Øer, der var planlagt næste år, men som museet vil droppe på grund af ministerens besparelser på kulturen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:18

Orla Hav (S):

Jeg læser spørgsmålet op: Hvilke tiltag vil ministeren tage med henblik på at sikre, at Nationalmuseet gennemfører særudstillingen om De Vestindiske Øer, der var planlagt næste år, men som museet vil droppe på grund af ministerens besparelser på kulturen?

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 13:18

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg syntes, det var lidt uheldigt, at vi i forbindelse med annonceringen af de såkaldte omprioriteringsbidrag blev præsenteret for Nationalmuseets beslutning om, at man ville droppe en udstilling om De Vestindiske Øer. Det var jeg ked af. Jeg syntes ikke, det var klogt, og jeg syntes heller ikke, at tidspunktet var klogt.

Men når det er sagt, så har jeg fået den oplysning fra museet, at man faktisk har besluttet at satse på de faste udstillinger, og når man satser på faste udstillinger, også om Dansk Vestindien, så er det, fordi man derved udnytter ressourcerne bedre.

Vi markerer fortsat hundredåret for overdragelsen af øerne til USA. Det er et vigtigt historisk kapitel. Nationalmuseet vil fortsat markere hundredåret, både digitalt og gennem fornyelse af den faste udstilling, og både på forsknings- og samlingsområdet har Nationalmuseet også planer i forbindelse med hundredåret: Man har digitaliseret og tilgængeliggjort 1.600 vestindiske fotografier; man er i gang med en stor gennemgang af den vestindiske samling, så oplysninger om den kan tilgængeliggøres online; der er planlagt et ph.d.-projekt om den såkaldte præcolumbianske samling fra øerne og et antropologisk forskningsprojekt, som skal opdatere museets samling. Og så samarbejder man i øvrigt med Vestsjællands Museum om en plancheudstilling, som skal vises på øerne i 2017.

Så den aflyste særudstilling udgjorde med andre ord kun et enkelt element i museets planer. Meget andet kører som planlagt, men det bliver altså faste udstillinger i stedet for særudstillinger.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det spørgeren.

Kl. 13:21

Orla Hav (S):

Tak til ministeren. Jeg er jo glad for, at ministeren kan meddele, at vi kan komme til at markere hundredåret for salget af De Vestindiske Øer. Baggrunden for at stille spørgsmålet er, at der er et historisk perspektiv, og at der stadig væk er nogle historiske relationer imellem De Vestindiske Øer og Danmark, og det kommer ikke mindst til udtryk ved borgerne på De Vestindiske Øers begejstring for relationerne til Danmark.

Derudover er der også et fint samarbejde mellem uddannelses- og forskningsinstitutionerne gennem arkitektskolerne, og det ville være lidt ærgerligt, hvis ikke Danmark kan følge det ordentligt til dørs, at vi har et markant jubilæum. Jeg står her med en fin pamflet om skolerne samarbejde med De Vestindiske Øer. Det er jo en del af den danske kulturarv. Så jeg var godt tilfreds med, at ministeren nu giver udtryk for, at man finder vej alligevel.

Men er der også muligheder for, at staten tager del i at sikre, at midlerne nu også kan være til rådighed?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:22

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre, at staten vil deltage i markeringen af salget af øerne til USA for 25 millioner dollar i guld i 1917. Rigsarkivet fik jeg ikke nævnt, fordi tiden var udløbet. Rigsarkivet markerer også hundredåret gennem den igangværende digitalisering af arkivalier fra den danske tid på øerne. Det er et stort projekt med en statslig bevilling på 4 mio. kr. og en fondsbevilling på 10 mio. kr.

Jeg vil gerne tilføje, at det er rigtig interessante papirer, som man kan studere ovre i Rigsarkivet. Jeg har selv haft en skuffe ude og set

kvitteringer i forbindelse med slavehandel osv., som virkelig illustrerer, hvad det er for en fælles fortid, vi har med De Vestindiske Øer.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Orla Hav, værsgo.

Kl. 13:23

Orla Hav (S):

Jamen jeg kvitterer over for ministeren. Jeg kan høre, at temaet ikke er glemt, og vi skal nok hjælpe med at minde om det ved passende lejligheder. Men med ministerens, skal vi sige, store historiske viden ved vi også godt, at der er gode muligheder for, at der bliver sat fokus på det. Så jeg siger pænt tak for svarene.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:23

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jamen jeg vil godt kvittere med at takke formanden for Folketingets Kulturudvalg for, at vi også på det punkt er enige og kan samarbejde om at fejre en vigtig del af Danmarks historie.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Jesper Kiel, Enhedslisten.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 264

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Jesper Kiel (EL):

Hvad er ministerens holdning til, at passagererne på Svendborgbanen tilbagevendende oplever stribevis af forsinkelser og aflysninger på grund af mangel på tog, skinnenettets beskaffenhed og dårligt fungerende signaler?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne spørge: Hvad er ministerens holdning til, at passagererne på Svendborgbanen tilbagevendende oplever stribevis af forsinkelser og aflysninger på grund af mangel på tog, skinnenettets beskaffenhed og dårligt fungerende signaler?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:24

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Min holdning er jo, at passagererne på Svendborgbanen naturligvis skal have tog til tiden, og jeg har også for nylig haft møde med Svendborgs borgmester for at lytte til de lokale synspunkter.

Svendborgbanen har i årets første måneder – det vil sige, at man har gjort det op fra januar til august 2015 – præsteret en kunderettidighed på et niveau væsentligt over målet om 81,3 pct. rettidige tog i 2015. I september måned tog kunderettidigheden ganske enkelt et markant dyk, det er fuldstændig rigtigt. Udfordringer i ugerne med lav rettidighed skyldtes ifølge DSB og Banedanmark mange samti-

ge forhold. Der har bl.a. været lokale hastighedsnedsættelser, løvfald og problemer med nogle af togene på banen. DSB og Banedanmark har sammen arbejdet på at forbedre rettidigheden.

En taskforce med trafikale ledere og specialister fra både DSB og Banedanmark blev nedsat, og gruppens arbejde har udgjort et væsentligt bidrag til, at køreplanen på Svendborgbanen nu igen overholdes. Rettidigheden har således i oktober måned rettet sig, så den igen ligger over de kontraktkrav, som den tidligere regering fastsatte. Det samme gælder for de to første uger af november. I uge 45 og 46 har DSB på Svendborgbanen leveret en samlet kunderettidighed på godt 82 pct. og en samlet operatørrettidighed på ca. 95 pct.

DSB leverer altså nu igen en rettidighed på Svendborgbanen, som ligger over kravene i den kontrakt, som spørgerens parti har været med til at indgå.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:25

Jesper Kiel (EL):

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren har kigget lidt dybere ned i tallene, hvor man kan se, at det faktisk i september måned var to tredjedele af morgenpendlerne, som kom for sent på grund af toget, og at det om eftermiddagen var halvdelen af pendlerne, der kom for sent, fordi hovedparten af forsinkelserne lige netop ligger i myldretiden, hvor der er flest mennesker, der skal med toget, og hvor der er flest togafgange. Der er knap så mange forsinkelser, når toget kører en gang i timen – det er måske ikke så underligt.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, om ministeren vil sætte gang i nogle ting, fordi det netop har været en lang række forskellige ting, der har været årsag til det her. Der har jo været indsat mange forskellige tog, og ud over de almindelige Desirotog har man indsat IC3-tog, IC4-tog. Er der mangel på tog i DSB, og vil ministeren tage initiativ til, at Svendborgbanen har tilstrækkeligt med tog?

Så har der gennem de sidste 8 år, så vidt jeg husker, været tilbagevendende problemer med signalerne, og det sker tit i perioder. Så kan man sige, at det er fint, at der lige er en måned, hvor det går godt. Men når det i september og oktober står så grelt til, er der så ikke behov for nogle mere grundlæggende ændringer på Svendborgbanen, end at man kun får rettet op her til næste måned?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er bare nødt til at sige til spørgeren, at jeg selvfølgelig forholder mig til de tal, jeg får oplyst, og hvis det er sådan, at vi skal spørge ind til dem, så gør jeg gerne det. Og så kan vi tage det som et skriftligt spørgsmål.

Men jeg vil gerne gentage, hvad jeg læste op: Svendborgbanen har i årets første måneder – fra januar til august 2015 – præsteret en kunderettidighed på et niveau væsentligt over målet om 81,3 pct. rettidige tog i 2015.

Jeg er nødt til at sige, at når man indgår sådan en kontrakt, som jeg også godt ved at spørgerens eget parti har været med til, så opstiller man nogle krav, og hvis DSB lever op til dem, må man sige, at de har levet op til kontrakten. Og hvis man ellers vil noget, skal man jo huske, når man laver kontrakten, at skrive nogle andre specifikke mål ind i den.

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.
- Kl. 13:27** Men der er et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Jesper Kiel, Enhedslisten.
- Kl. 13:30**
- Kl. 13:28** **Spm. nr. S 265**
5) Til transport- og bygningsministeren af:
Jesper Kiel (EL):
Hvordan forholder ministeren sig til, at selv små forsinkelser fører til, at tog mod Svendborg standses i Stenstrup, hvor passagererne må afvente næste tog eller busser til erstatning for tog, alt sammen med endnu større forsinkelser til følge for passagererne?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.
- Kl. 13:30**
- Kl. 13:28** **Jesper Kiel** (EL):
Ja, og det er en opfølgning:
Hvordan forholder ministeren sig til, at selv små forsinkelser fører til, at tog mod Svendborg standses i Stenstrup, hvor passagererne må afvente næste tog eller togbusser til erstatning, alt sammen med endnu større forsinkelser til følge for passagererne?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:30**
- Transport- og bygningsministeren** (Hans Christian Schmidt):
Jamen, altså, jeg vil altid gerne kigge på nogle forhold, der kan gøre det bedre for passagererne, men jeg er bare nødt til at sige – og jeg skal ikke trætte spørgeren med det her – at når man laver den kontrakt, skriver man også ind, hvornår sådan en kan opsiges og med hvilket varsel. Så derfor vil det bero på, om DSB kan imødekomme nogle ønsker, man måtte have. Men altså selve kontrakten siger klart, at der skal være nogle rettidigheder, og de er overholdt.
- Kl. 13:28**
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.
- Kl. 13:28**
- Jesper Kiel** (EL):
Men nogle af de problemer, som DSB gang på gang løber ind i, er jo dels mangel på tog, dels at signalerne ikke fungerer. Det er Banedanmark, der står for signalerne, som jeg forstår det, så der må vel også være en dialog med Banedanmark om, hvordan man sikrer sig, at DSB har mulighed for at køre efter den køreplan og overholde de aftaler, som man har lavet. Det er også derfor, man opgør på de forskellige tider, om det er operatørernes skyld eller skinnenettets skyld. Men dækker det her ikke også over, at der er mange af togene, der faktisk er aflyst?
- Kl. 13:29**
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:29**
- Transport- og bygningsministeren** (Hans Christian Schmidt):
Det er ikke over for mig oplyst, at der skulle være mangel på tog hos DSB. Altså, det, man oplyser, er, at udfordringer i ugerne med lav rettidighed skyldes mange samtidige forhold, der i en sammenhæng viste sig at eliminere den robusthed, der planmæssigt er indbygget i køreplanen på Svendborgbanen. De primære årsager var her konsekvenser af en hastighedsnedsættelse på et strækingsafsnit mellem Ringe og Kværndrup, hvor man satte hastigheden ned fra 120 km/t. til 40 km/t., øget kørsel med IC4-tog, store kundestrømme, signalfejl og noget rim og morgentåge med lav sigtbarhed og glatte skinner til følge.
- Kl. 13:30**
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Dette spørgsmål er afsluttet.
- Kl. 13:31** **Transport- og bygningsministeren** (Hans Christian Schmidt):
Jeg anerkender fuldt ud, at spørgeren selvfølgelig kan stille mig et spørgsmål, men jeg er nødt til at svare, at jeg ikke kan forholde mig til, om man bør vende toget på den ene eller den anden station på Svendborgbanen, hvis man skal undgå forsinkelser. Det er en driftsmæssig disposition, og det er DSB, der har ansvaret for den daglige drift på Svendborgbanen. Og det er således også DSB, der har ansvaret for at iværksætte de nødvendige foranstaltninger. Det følger af den kontrakt, som jeg før var inde på, og jeg kan kun forholde mig til, om DSB lever op til de kontraktkrav, som blev opstillet i kontrakten.
- I den forbindelse kan jeg blot konstatere, at rettidigheden på Svendborgbanen nu igen lever op til kontraktkravene, men jeg vil naturligvis følge sagen tæt fremover. Passagererne på Svendborgbanen har naturligvis krav på rettidige tog.
- Kl. 13:31**
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.
- Kl. 13:31**
- Jesper Kiel** (EL):
Jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på, at det jo ikke kun handler om rettidige tog. Det handler om, at toget simpelt hen bliver standset og man bliver sat af toget på en station, hvor stationsbygningen for længe siden er revet ned. Så står der måske 100 eller 200 passagerer på perronerne og skal afvente, at der måske kommer en bus, eller at de måske skal med næste tog. Det er sådan, som passagererne som regel oplever det.
- DSB har svaret på det her bl.a. i Fyns Amts Avis, og det har fået lokoførerne til at komme med nogle forslag til, hvordan man kunne gribe det anderledes an. Og der siger de, at det er Banedanmark, der eventuelt skal godkende, om man må gøre det på den måde. F.eks. kunne man i stedet for at standse toget i Stenstrup køre toget helt til Svendborg uden at standse ved Stenstrup Syd og Svendborg Vest, hvilket ville gøre, at man kunne få de mange passagerer, der skal til Svendborg, frem i tide – eller næsten i tide. Og dem, der skal til Svendborg Vest – og det er jo gymnasieelever og elever til erhvervs-

skolen – ville kun blive et kvarter forsinket, så de slipper for at stå på en station og flagre.

Kl. 13:34

Det var én mulighed. Der er også nævnt muligheden af at flytte nogle af signalerne, sådan at man kan køre helt til Svendborg Vest. I dag er det simpelt hen umuliggjort, fordi der kun er et trinbræt, og så må DSB ikke køre frem dertil. Derfor må ministeren vel tage initiativ til, at Banedanmark og DSB finder en løsning, og at man ikke bare kører efter reglerne, for hvis de forsinkelser, der opleves, måske i procent holder sig under det, som er lovet, men i virkeligheden er så store og betyder, at eleverne ikke kommer til time på gymnasiet, så vælger folk i sidste ende en anden løsning end at tage toget.

Ministerens må vel tage ansvar for, at de her ting kommer til at spille sammen, og at der, når der er mulige løsninger, også bliver fundet løsninger.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:33

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen jeg kan forsikre spørgeren om, at der er mange ting i den kontrakt, jeg ville have skrevet anderledes, men sådan er det nu engang. Når man overtager en kontrakt, så overtager man selvfølgelig det, der ligger. Der er nogle gode ting i det, men der er også nogle ting, som man sagtens kunne vende igen.

Jeg er altid positiv over for at gå ind og kigge på, om der er nogle ting, vi kan ændre på, men for at jeg kan forventningsafstemme det, er jeg bare nødt til at sige, at det altså forudsætter, at DSB kommer med og siger, at man godt vil lave en tillægskontrakt eller nogle af de ting, som vi efterspørger. Samarbejdet mellem Banedanmark og DSB skal selvfølgelig være i orden, og får jeg henvendelser om, at det ikke er det, så tager jeg selvfølgelig møder med begge parter.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:33

Jesper Kiel (EL):

Jamen jeg synes, det lyder godt, hvis ministeren vil tage initiativ til, at de ting, der skal på plads hos Banedanmark, for at man kan nedbringe effekterne af selv små forsinkelser, fordi der kun er et spor, kommer på plads. Man har et problem med, at man skal ned og vende i Svendborg. Man har 7 minutter til det. Det tager sådan cirka 6 minutter, så hvis toget derfor er bare nogle få minutter forsinket, er det, at man standser det. Det er det, der udgør den her problematik, som jeg håber at ministeren vil tage alvorligt. Det vil jeg gerne spørge nærmere ind til, men jeg glæder mig over, at man ville tage konkret stilling til nogle af de løsningsmuligheder, der er, og bringe de to parter sammen.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:34

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Ja, nu kan jeg høre på spørgeren, at spørgeren jo er godt inde i det stof, og det er kun anerkendelsesværdigt, når man kender det. Men jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg selvfølgelig vil rette henvendelse til Banedanmark og spørge dem, om der er nogle ting her, der konflikter med DSB's ønske om at gøre det bedre på Svendborgbanen. Det kan vi kun have en fælles interesse i.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også til transport- og bygningsministeren, og det er af hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:34

Spm. nr. S 274 (omtrykt)

6) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at øvrige statslige styrelser underkender Danmarks domstole, sådan som det er sket i det tilfælde, hvor en borger har rettens ord for ikke at lide af epilepsi, men stadig behandles af Sundhedsstyrelsen som værende ramt af sygdommen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:34

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at øvrige statslige styrelser underkender Danmarks domstole, sådan som det er sket i det tilfælde, hvor en borger har rettens ord for ikke at lide af epilepsi, men stadig behandles af Sundhedsstyrelsen som værende ramt af sygdommen?

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:35

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Siden jeg har modtaget spørgsmålet fra spørgeren, har jeg faktisk brugt noget tid på at prøve at finde lidt ud af, hvad der er op og ned, altså hvad der i grunden er reguleret over et EU-direktiv, og hvad der måske er nogle danske tiltag i forbindelse med Sundhedsstyrelsen. Det er ikke helt så nem en sag.

Jeg vil selvfølgelig ikke gå ind i den enkelte sag, som diskuteres her, men helt principielt vil jeg medgive spørgeren, at jeg synes, at det her trænger til at få en gennemgang. Det er ikke noget, jeg har været opmærksom på, og det er heller ikke noget, jeg har fået forelagt før, men jeg synes, at det her indikerer, at vi skal have kigget på de sager.

Jeg vil sådan set bare sige til spørgeren, at jeg tror, det kunne være nyttigt, hvis spørgeren og jeg prøvede at diskutere det her lidt igennem for at finde ud af, hvad der er op og ned, så vi også sammen kan prøve på at finde ud af det. Jeg forstår meget godt betænelighederne heri og vil gerne gøre noget for at se, om vi kan rette op på noget af det.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det spørgeren.

Kl. 13:36

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Det var jo sådan set bare det, jeg gerne ville have afklaret i dag, så jeg ser sådan set ikke nogen grund til opfølgende spørgsmål. Så vi kan godt gå videre til det næste spørgsmål på dagsordenen.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:38

Kl. 13:36

Spm. nr. S 276

7) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at personer i behandling med epilepsimedicin gerne må køre personbil, men ikke lastbil?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:36

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at personer i behandling med epilepsimedicin gerne må køre personbil, men ikke lastbil?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:36

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Overordnet vil jeg sige, at de danske regler om kørekort og epilepsi fremgår af kørekortbekendtgørelsens bilag 2, og disse regler er gennemført i dansk ret ved implementering af tredje kørekortdirektiv. Det er altså regler, som Danmark og alle andre lande i EU er forpligtet til at følge.

Baggrunden for reglerne skal findes i en undersøgelse om epilepsi og kørsel i Europa, som er udarbejdet af en europæisk arbejdsgruppe, som rådgiver EU's kørekortkomite. Den europæiske arbejdsgruppe har arbejdet ud fra forskellige trafikikkerhedsfaktorer og har konkluderet, at de trafikikkerhedsmæssige risici ved at give personer i behandling med epilepsimedicin adgang til at køre lastbil er betydelig større end risiciene ved de samme personers kørsel med personbil.

Der er særlig to forhold, der gør sig gældende i den sammenhæng. For det første opholder lastbilchauffører sig langt mere i deres køretøj end almindelige bilister. For det andet er ulykkerne typisk langt mere alvorlige, når en lastbil kører galt.

Men igen vil jeg sige, at jeg jo har læst den artikel, som spørgeren henviser til, og jeg har også læst spørgerens spørgsmål, som jeg synes er udmærkede og meget relevante. Jeg synes, at vi skulle prøve at bruge lidt tid på sammen at finde ud af, om det er noget, vi på dansk jord, om man så må sige, kan gøre noget ved, eller om det er noget, vi skal rejse i EU. Men jeg er altså helt åben over for, at vi får en debat om det her sammen.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:38

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Det forholder sig jo sådan, at man indtil indførelsen af dette EU-direktiv i Danmark godt måtte køre lastbil i Danmark, og det er derfor, at den her problemstilling er opstået. Man måtte gerne køre lastbil, til trods for at man var i behandling for epilepsi. Vil ministeren tage initiativ til at tage det op med det famøse overimplementeringsudvalg, altså om det er en af de sager, hvor vi skal gå tilbage til EU-systemet og sige, at her føler vi, at man er gået for langt i EU?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:38

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Ja.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der igen et spørgsmål til transport- og bygningsministeren. Det er fra hr. Jesper Petersen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 279

8) Til transport- og bygningsministeren af:

Jesper Petersen (S):

Hvorfor vil regeringen ikke undersøge muligheden for og gevinsterne ved, at en eventuel ny midtjysk motorvej kobles på E45 syd for Christiansfeld, så Sønderjylland og Trekantsområdet får maksimalt gavnl af en sådan motorvej?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Jesper Petersen (S):

Jeg læser spørgsmålet op:

Hvorfor vil regeringen ikke undersøge muligheden for og gevinsterne ved, at en eventuel ny midtjysk motorvej kobles på E45 syd for Christiansfeld, så Sønderjylland og Trekantsområdet får maksimalt gavnl af en sådan motorvej?

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

I den strategiske analyse af en midtjysk motorvej fra 2013 har Vejdirektoratet screenet tre linjeføringer, og to af de screenede linjeføringer, den vestlige linjeføring og hærvejsløsningen, går mellem Christiansfeld ved E45 i syd og til Hobro i nord. En kobling af en midtjysk motorvej på E45 ved Christiansfeld er således allerede belyst i den strategiske analyse.

I regeringsgrundlaget har vi så peget på, at vi også ønsker at igangsætte en undersøgelse af en ny midtjysk motorvej på strækningen Give-Billund-Lunderskov. Den strækning har nogle interessante perspektiver, der vil kunne bidrage til at aflaste trafikken på E45, bl.a. ved Vejlefyrdbroen. Den berører ikke i samme omfang de naturskønne områder ved Vejle Ådal, og den vil kunne betjene den internationale lufthavn i Billund.

Så vil jeg sige, at jeg naturligvis forventer, at vi skal drøfte, hvilke linjeføringer der skal analyseres nærmere i det videre arbejde i den grønne forligskreds.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:40

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det, fordi regeringen i regeringsgrundlaget, som transportministeren påpeger det, skriver, at man vil undersøge specifikt den her motorvej med en mulig linjefø-

ring Give-Billund-Lunderskov, men jo altså ikke en strækning videre fra Lunderskov og sydpå, så der bliver en tilkobling til E45 mellem Christiansfeld og Haderslev. Det kan jeg efter samtaler med det lokale erhvervsliv sige at de er meget interesseret i at få, for skulle der komme sådan en ny motorvej, vil det få en væsentlig lokal betydning for et område, som ministeren og jeg jo begge kender godt. Ministeren af alle bør vide, at det vil få en væsentlig betydning. Det er derfor, jeg rejser det.

Jeg forstår simpelt hen ikke, når man i regeringsgrundlaget beslutter sig for at undersøge en specifik strækning, hvorfor det så er, at man har undladt at lade det, man lægger op til, være en tilkobling til E45 mellem Christiansfeld og Haderslev. Det vil ubetinget give flere fordele for det sønderjyske område, erhvervslivet og borgerne der, ligesom det, må man antage, i højere grad vil aflaste den trafik, der kan være heftigt omkring Trekantområdet.

Jeg har også spurgt ministeren skriftligt og fået svar, der ligner de svar, ministeren har givet her, men som jo er en afvisning af at ville ændre den undersøgelse, regeringen har tænkt sig at lægge op til. Derfor er det bare, jeg prøver at finde ud af, hvad grunden egentlig er til det.

Så ministeren må gerne svare på, om han ikke er enig i, at det ville være til større gavn for Sønderjylland, hvis der var en tilkobling til E45, og begrunde, hvorfor man har valgt endog ikke at undersøge det, hvilket jeg synes er ærgerligt – man behøver ikke at beslutte det, men bare undersøge det seriøst.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 13:42

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu tror jeg, spørgeren skal huske på, at det kan være svært, hvis man har forberedt, hvad man vil svare, og kom til at sparke en åben dør ind. Jeg har netop sagt, at vi har en strategisk analyse, hvori der netop er kigget på to modeller, som går ned til Christiansfeld. Og hvis man kender området dernede, kan man nok se, at Christiansfeld og Haderslev Nord er meget tæt på hinanden.

Så jeg kan altså bare sige, at det her har erhvervslivet jo været optaget af i mange år, og det har jeg også været. Det her er ikke hinandens modsætninger. Det er til gengæld noget, der kommer til at kunne passe sammen, men det afhænger selvfølgelig af, hvad ordførerne mener, når vi mødes.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:42

Jesper Petersen (S):

Det er rigtigt, som ministeren siger, at der tidligere er lavet nogle strategiske analyser af forskellige linjeføringer, men der er jo en grund til, at regeringen i sit regeringsgrundlag udpeger en præcis linjeføring, en præcis strækning, må man antage. Det er vel sådan, at når det er den, regeringen har tænkt sig at lægge vægt på at undersøge, så er det den, man egentlig går efter at gennemføre. For ellers havde man vel valgt at lade nogle andre projekter undersøge.

Så hvorfor er det, at regeringen ikke undersøger strækningen til bunds og dermed lægger op til en eventuel beslutning om en tilkobling til E45 mellem Christiansfeld og Haderslev Nord?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Et af de problemer, der ligger her, er jo at finde ud af, hvordan man kommer igennem Vejle Ådal. Og med Vejle Ådal er der tale om et meget naturskønt område, så vi skal have fundet ud af, hvordan den kan ligge. Det er faktisk den udfordring, man har nu. Og hvis man sådan forestiller sig og ser Give, Billund, Lunderskov for sig, vil man jo vide, at det er der, hele stykket ligger, og hvor man skal finde ud af: Kan den ligge øst om Billund? Skal den vest om Billund? Hvordan kommer den til at se ud? Det er alt sammen noget, vi undersøger.

Når så man skal finde ud af, hvordan den endelige strækning skal se ud, vil det jo bero på de analyser, der er lavet – både strategiske analyser og det, der bliver lavet her. Og i øvrigt skal det bero på, om man kan blive enige om det blandt trafikordførerne. Jeg vil da håbe, at man kan finde en god løsning. Jeg ved nok, hvad jeg selv synes.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er det spørgeren.

Kl. 13:44

Jesper Petersen (S):

Altså, jeg synes på en eller anden måde, det er en form for udenomssvar, for det, vi diskuterer, er jo ikke et spørgsmål om Vejle Ådal. Det, vi diskuterer, er, hvorfor regeringen har påtænkt, at den undersøgelse, man vil lave – og vel derfor er det, man er mest optaget af – standser, hvor den gør, altså hvorfor man ikke vælger at undersøge strækningen og åbne for beslutningen om en tilkobling til E45.

Ministeren er måske en smule mere fremkommelig i sit mundtlige svar her end i det, jeg har kunnet få på skrift, for der er der jo tale om en afvisning; der siger man bare, at der jo er så meget, der kunne undersøges. Det mener jeg bare ikke at der er. Altså, her er der en specifik interesse for det sønderjyske område i, at hvis der kommer sådan en ny motorvej, så bliver der også en tilkobling til E45. Og det er egentlig bare det, jeg har efterlyst ministerens tilkendegivelse af at han også er interesseret i, og at det bare er en fejl eller forglemmelse, at man ikke har ført den undersøgelse helt derved.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ministeren, værsgo.

Kl. 13:45

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, jeg har tilkendegivet, jeg ved ikke hvor mange gange, at jeg går meget op i at få lavet det her projekt. Nu prøver vi så at kigge på, hvordan man måske kunne få startet det. Om det så ender med at blive den ene eller anden model, kommer jo til at bero på en forhandling.

Hvis jeg lige skulle være en smule polemisk, vil jeg bare sige til ordføreren, at nu har ordførerens eget parti jo siddet næsten 3½ år i regering, før jeg kom til og nu har siddet der i 4-5 måneder. Og der er det nok lidt ærgerligt, at man ikke har brugt flere kræfter på vejene, hvis man går så meget op i dem. Derimod brugte man jo næsten alle pengene på kollektiv trafik og Togfonden DK.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak til spørgeren, og tak til ministeren.

Der er et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:45

Spm. nr. S 282

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det i forhold til klima, miljø og drift er fornuftigt at droppe de planlagte indkøb af nye ellokomotiver, som skulle trække DSB's dobbeltdekkervogne på Sjælland?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:45

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Jeg læser det højt: Mener ministeren, at det i forhold til klima, miljø og drift er fornuftigt at droppe de planlagte indkøb af nye ellokomotiver, som skulle trække DSB's dobbeltdekkervogne på Sjælland?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:46

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil starte med at sige, at forslaget om at fjerne reservationen til nye ellokomotiver er en del af regeringens forslag til finanslov. Der forhandles fortsat om finansloven, men jeg vil gerne redegøre for overvejelserne bag forslaget. Jeg vil gerne minde om, at de sjællandske regionale strækninger jo ikke er elektrificeret endnu, og indtil det sker, er der fortsat brug for ME-lokomotiverne. Så vi mangler jo ikke elmateriel lige nu og her.

Set i lyset af IC4-skandalen er vi nødt til at være helt sikre på, at vi nu får købt de rigtige tog. DSB arbejder derfor på en samlet materielplan, der skal munde ud i en overordnet plan for fremtidens indkøb af tog. Derfor er det vigtigt for mig, at arbejdet med togindkøb sker samlet og ikke med sideløbende indkøbsprocesser.

Nu er det sådan, at spørgerens parti jo har indgået en aftale med DSB, der skaber råderum til finansiering af nyt elmateriel i aftaleperioden, så hvis DSB's samlede materielplan viser, at det vil være en god idé at investere i nye ellokomotiver, har DSB mulighed for at gøre det. Det kræver blot, at den eksterne kvalitetssikring kan godkende beslutningsgrundlaget, og at der kan opnås politisk tilslutning til beslutningen.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 13:47

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg vil gerne sige, at som socialdemokratisk transportordfører glæder jeg mig selvfølgelig over, at ministeren giver udtryk for, at han er indstillet på, at DSB skal kunne indkøbe de her ellokomotiver, når det er, at behovet er der.

Men vi er jo stadig væk bekymret over, at man nu annullerer den, synes vi, fornuftige og langsigtede plan, vi lavede – i øvrigt i et bredt samarbejde i Folketinget – hvor vi satte penge af, over 400 mio. kr., til indkøb af de her ellokomotiver. Det må da alt andet lige gøre det sværere at få skaffet de her ellokomotiver, end det ellers ville være. Og jeg vil gerne i den sammenhæng høre, om ikke det bekymrer ministeren, hvis det er sådan, at vi kommer til at skulle køre med meget forurenende diesellokomotiver i længere tid end højst nødvendigt.

Altså, jeg går ud fra, at ministeren er opmærksom på, at de her diesellokomotiver udleder partikler, som er særdeles sundhedsskadelige. Og jeg skal da gerne gøre opmærksom på, at da vi havde regeringsmagten, og mens vi tog hånd om det her og sætte penge af, var bl.a. Venstre meget ihærdig med at problematisere de her dieseltog,

fordi det, der kommer ud af de her diesellokomotiver, er forbundet med kræftfremkaldende partikler, og fordi der er en meget, meget stor risiko for, at man kan få lungekræft, blærekræft og hjerte-kar-sygdomme af det.

Bekymrer det ikke ministeren, hvis den beslutning, regeringen tager nu, udskyder indkøb af mere miljørigtige og knap så sundhedsskadelige ellokomotiver?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:49

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, jeg har indgået en tillægskontrakt. Den oprindelige kontrakt er jo blevet indgået, men jeg har lavet sådan en tillægskontrakt, og jeg kan bare sige, at DSB's ledelse ikke over for mig har oplyst, at det skulle betyde, at man ikke vil have et råderum til at indkøbe nye tog i fremtiden. Så hvad der var, før jeg blev minister, er her også nu. Tværtimod fremgår det faktisk af tillægskontrakten, og det er den, jeg har indgået med DSB, den lille del af det:

»Endvidere vil DSB skulle forestå udbud og indkøb af første del-leverance af de kommende nye tog, såfremt DSB's oplæg hertil kan godkendes af den eksterne kvalitetssikring og tiltrædes af et flertal i Folketinget.«

Så jeg kan sådan set ikke se, at der er et problem her.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:49

Rasmus Prehn (S):

Det kommer lidt bag på mig, at ministeren svarer sådan, at ministeren siger, at det, der var, før ministeren blev minister, også er der nu. Det synes jeg er meget svært at få til at give mening, eftersom regeringen går ud og fjerner de 419 mio. kr., der specifikt er sat af til indkøb af lokomotiver, og derudover også tager 300 mio. kr. ud af DSB's økonomi. Minister, er der ikke samlet set et mindre råderum til at løse det her problem med de meget forurenende diesellokomotiver?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:50

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen vi er jo nødt til at anskue tingene, som de er. Jeg har faktisk sagt i min besvarelse, men gør det gerne igen, at det ikke er her og nu, vi står og mangler elmateriel. Altså, der skal først være elektrificeret, før vi kan bruge det. Jeg så da gerne, at vi kunne gøre det hurtigt. Jeg så gerne, at vi havde pengene til det, men vi er jo nødt til at se tingene i en sammenhæng, og det er sådan set bare det, jeg forsøger.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:50

Rasmus Prehn (S):

Det er sådan, at den luftforurening, der er i de her diesellokomotiver, i forhold til passagererne påvirker dem ti gange mere end den velkendte, meget store forurening, der er på f.eks. H.C. Andersens Boulevard her i det indre København. Og set i det lys gælder det jo om

hurtigst muligt at få anskaffet ellokomotiver frem for at køre med diesellokomotiver. Og er det ikke rigtigt, minister, at der flere steder i Danmark er situationer, hvor forurenende diesellokomotiver kører under elledninger, hvor der kunne have kørt eldrevne tog?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:51

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Jeg vil bare sige, at jeg ser frem til at få et spørgsmål om det. Så skal jeg prøve at redegøre for, hvem det var, der stoppede elektrificeringen. Altså, det vil jeg bare sige. Den diskussion tager jeg gerne, men det er jo ikke det, spørgsmålet drejer sig om nu.

Her kan jeg sige, at DSB arbejder med flere forskellige tiltag, der vedrører selve udledningen og motorgangen ved de her ME-lokomotiver. Der arbejdes på en prototype til en form for spoiler, der kan sørge for, at udstødningen blæser væk fra vognene. En ny katalysator forventes at kunne mindske udledningen, og der arbejdes med følgende tiltag på motoren: nye stempelringe og forringe; ombygning fra mekanisk til elektronisk indsprøjtning; forbedring af start og stop.

Jeg kan ikke komme det nærmere, for der er jo ikke en elektrificering, så vi kan få eltog til at køre her, som spørgeren spørger til.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren, også af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:52

Spm. nr. S 285

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvornår forventer ministeren at offentliggøre resultatet af sit varslede serviceeftersyn af Togfonden DK, og hvornår kan forligspartierne bag Togfonden DK forvente svar på det fælles brev til regeringen om at tage ansvar for fremtidens jernbanedrift i Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:52

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg skal læse spørgsmålet op: Hvornår forventer ministeren at offentliggøre resultatet af sit varslede serviceeftersyn af Togfonden DK, og hvornår kan forligspartierne bag Togfonden DK forvente svar på det fælles brev til regeringen om at tage ansvar for fremtidens jernbanedrift i Danmark?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:52

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Tak for spørgsmålet. Forligspartierne bag Togfonden DK har sendt et åbent brev, og jeg kan hertil svare: Venstre er ikke med i det forlig om Togfonden DK, som blev indgået i januar 2014. Det er derfor heller ikke et forlig, som regeringen er forligsmæssigt bundet af. Det nylige kasseeftersyn viser i øvrigt, at Togfonden DK baseret på et foreløbigt skøn er underfinansieret med 9 mia. kr. De beregninger fremlagde finansministeren i forbindelse med finanslovsforslaget.

Vi vil foretage et serviceeftersyn af Togfonden DK, sådan som vi har annonceret i vores regeringsgrundlag. Der er ikke fastsat en endelig tidsplan, hvilket jeg jo også allerede har oplyst hr. Rasmus Prehn om skriftligt. På baggrund af det serviceeftersyn vil vi tage en drøftelse med Folketingets partier og hermed tager regeringen netop ansvar for fremtidens jernbane og herunder for, at pengene passer med de projekter, som udføres.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:53

Rasmus Prehn (S):

Det er rigtigt, at jeg også har stillet et skriftligt spørgsmål, for jeg synes jo, at når man i sit regeringsgrundlag annoncerer, at man vil lave et serviceeftersyn, og når man i sit regeringsgrundlag og i hele sin tilgang til transportpolitik sender et signal om, at det med Togfonden DK virkelig ikke duer, at det er helt galt, så skylder man også både de forligspartier, der har indgået den her aftale, men jo i allerhøjeste grad også de tusindvis af togpassagerer, der ser frem til at få en bedre service på jernbanen, et svar på, hvornår man så går i gang med de her ting.

Nu havde vi jo lige før et spørgsmål om det med at skifte til ellokomotiver, fordi vi ved, at partiklerne i diesellokomotiver er sundhedsskadelige, at de kan give lungekræft, blærekræft og andet, og ministeren gav i sit svar dér udtryk for, at han så sandelig også mente, at det var en rigtig god idé, at man fik skiftet til elektriske tog.

Der er det, jeg ikke kan forstå, at der, når der nu bliver spurgt for anden eller tredje gang, så ikke snart kommer en dato for, hvornår man vil gå videre med det her, så vi ved, hvornår vi kan komme videre med den elektrificering af jernbanenettet, som vi har skreget på i mange år. Som jeg husker det, startede man første gang med at tale om elektrificering af jernbanen i 1979. Da var jeg 6 år gammel – det er nogen tid siden, og vi burde jo for længst have elektrificeret det danske jernbanenet.

Skulle regeringen ikke til at være lidt mere ambitiøs på det her område? Vi har fremsat et forslag, vi har lavet et forlig, vi har skrevet et brev, hvor vi siger: Hvis I ikke er enige i det, må vi jo mødes og tale om det. Hvor længe kan det vare, inden I kommer med en melding om, hvad I så vil gøre herfra? Vi er meget gerne med til at finde løsninger, for elektrificeringen af det danske jernbanenet kan kun gå for langsomt.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:55

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan sådan set mærke, at der begynder at udspille sig det samme, som der af og til gør, når hr. Rasmus Prehn stiller mig spørgsmål: Hr. Rasmus Prehn fortæller om en masse ting, han godt kunne have tænkt sig at den tidligere regering skulle have gjort. Det blev så aldrig til noget, og nu hvor der er sket et skifte, tænker man, at det nok er en god idé at give den nye regering, der sidder i 5 måneder, hele skylden for det. Og så kan man jo håbe på, at dem, der sidder derude, tror på det – og det er faktisk lykkedes lidt i pressen; jeg må rose hr. Rasmus Prehn for, at man har fået nogle journalister til at tro på, at det hele har ændret sig på 4-5 måneder. Men om et lille stykke tid, når man får kigget rigtigt efter, vil man vide, at sådan hænger det ikke sammen. Og vi skal nok komme med den plan, når vi er klar.

Kl. 13:55

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:56

Rasmus Prehn (S):

Nu kører ministeren igen frem med den her forestilling, hvor han får det til at lyde, som om vi ingenting gjorde, mens vi sad i regering, og nu så efterfølgende bebrejder den nuværende regering. Men netop når det handler om Togfonden DK, så lavede vi jo en plan, endda en plan, der havde bred opbakning i Folketinget, også fra Dansk Folkeparti – det var et meget bredt forlig. Man syntes, at der nu skulle ske noget på jernbaneområdet, at vi nu skulle være, om man så må sige, synkrone med den tid, vi lever i, fordi vi havde nogle tog, der på mange måder mindede om noget fra 1970'erne eller noget i den stil. Nu skulle der ske noget. Og når regeringen ikke vil melde ud om, hvornår de tager fat om det her, må det da alt andet lige betyde, at vi kommer til at vente endnu længere på elektriske tog.

Så kan ministeren ikke bare løfte sløret en lille smule her? Altså, bliver det i år, eller bliver det først i 2016, 2017 eller 2018, at regeringen kommer med en plan på det her område? For vi har lagt det hele klart.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:56

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo fint, at man har en plan, men den skal helst også medføre nogle handlinger, og handlinger kræver penge. Derfor vil jeg bare sige, at det nylige kasseeftersyn af de offentlige finanser, som regeringen præsenterede i forbindelse med fremlæggelsen af finanslovforslaget, viser, at Togfonden DK baseret på et foreløbigt skøn er underfinansieret med 9 mia. kr. Det blev offentliggjort i august, og regeringen vil i forlængelse heraf foretage et serviceeftersyn af Togfonden DK, jævnfør regeringsgrundlaget. Der er ikke fastlagt en endelig tidsplan herfor, men den kommer selvfølgelig.

Men foreløbig er det jo underfinansieret, og det er det første problem, vi må tage os af.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det spørgeren.

Kl. 13:57

Rasmus Prehn (S):

Men jeg forstår, at det er sådan, at regeringen i hvert fald giver udtryk for, at de er enige med os i den del, der handler om at elektrificere jernbanenettet. Nu har vi så begået et brev, som vi har sendt til bl.a. transportministeren, hvor vi opfordrer til, at vi sætter os sammen og gennemgår tingene. Det er en måned siden, vi sendte det brev. Ville det ikke være helt almindelig pli, at man fra regeringens side så svarede på det brev og indkaldte til et møde, hvor vi kunne kigge på, hvad vi har af muligheder, hvis det er rigtigt, hvad regeringen siger, altså at der ikke er penge nok? Så kunne vi gå i gang med det, der rent faktisk er penge til.

Eller handler det her i virkeligheden om, at regeringen slet ikke har nogen ambitioner i forhold til jernbanedriften? For ellers kunne man jo bare invitere os ind og gå i gang med det, der kunne lade sig gøre.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen nu er det sådan, at jeg har forsøgt at sige, at vi jo ikke er en del af det forlig, og derfor behøver vi heller ikke at stå på mål for det. Jeg har den grundlæggende holdning, og det har regeringen også, at vi altid respekterer, når et flertal i Folketinget mener noget. Men som sagerne ligger lige nu, er der altså et forlig, vi ikke står på mål for, og det er et forlig, vi ikke føler os bundet af, og derfor vil vi have lov til at gøre det i vores tempo. Men vi respekterer altid, hvad et flertal i Folketinget måtte mene.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det var slutningen på det her spørgsmål.

Det næste spørgsmål er til miljø- og fødevareministeren af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokraterne.

Kl. 13:58

Spm. nr. S 198 (omtrykt)

11) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren give dispensation til de lodsejere, der langs den jyske vestkyst forsøger at redde deres huse med midlertidige foranstaltninger fra at styrte i havet, inden efter- og vinterhalvårets storme begynder at rase?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:59

Bjarne Laustsen (S):

Tak, fru formand. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren give dispensation til de lodsejere, der langs den jyske vestkyst forsøger at redde deres huse med midlertidige foranstaltninger fra at styrte i havet, inden efter- og vinterhalvårets storme begynder at rase?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:59

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Tak til hr. Bjarne Laustsen for spørgsmålet. Jeg anerkender den bekymring, som borgere tæt ved kysten har for deres ejendomme, og jeg ønsker jo, at der findes fornuftige løsninger for kystbeskyttelsen langs den jyske vestkyst.

Kystdirektoratet har vurderet, at de der halmballer, som man nu har lagt ud nogle steder, under rolige vejrforhold fungerer som hård kystbeskyttelse. Dermed er de i virkeligheden med til at øge erosionen på nabostrækninger, og under storm vil de slet ikke kunne yde den nødvendige beskyttelse.

Nu er det sådan, at jeg slet ikke vil involvere mig i de konkrete afgørelser, for det skal lodsejerne og Kystdirektoratet finde ud af med hinanden, men jeg appellerer bare til, at der er en god dialog, og at man får snakket godt igennem, hvordan man bedst kystsikrer og samtidig tager hensyn til dem, der ligger ved siden af.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:00

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at miljøministeren fik en meget god fornemmelse af problemerne ved det møde i Aalborg, som ministeren selv havde indkaldt til. Jeg tror, der var et par hundrede – der måtte bæres flere stole ind – folk er jo bekymrede.

Jeg tror, ministeren er enig med mig i, at vi faktisk har pligt til at redde værdier, og derfor skal vi gøre noget. Vi skal også kigge på, at der har været mange storme igennem den senere tid, som har taget rigtig meget. Derfor haster det jo nu. Derfor beder jeg ministeren om at forstå, at folk bliver ved med at få nej, nej og nej fra Kystdirektoratet til at gøre noget som helst. Nu siger de, at de selv betaler for det, der sker, at de gerne vil have lavet noget midlertidigt, og at de gerne vil være med til at kigge på noget fremadrettet. Hvorfor kan de så ikke få lov til det?

Jeg forstår godt, at ministeren siger, at en hård kystsikring måske kan betyde erosion andre steder osv., men det er jo også derfor, man ikke skal gøre det her permanent, men kun gøre det til et forsøg. Det er derfor, jeg spørger ministeren – altså for at man ikke skal komme ud i selvtægt og andre ting – om ministeren kan give en dispensation, således at vi kan forsøge med det naturlige produkt, som halm og bigballer er, og som heldigvis findes overalt i vores samfund.

Det kan næppe gøre skade på naturen, at bigballerne bliver sat op, og så kunne man måske se, hvor meget sand der lejr sig foran halmballerne og især bagved, for det er jo især ved klitfoden, der er behov for beskyttelse nu og her.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:01

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo rigtigt, at der var et møde i mandags, hvor der var rigtig mange synspunkter om kystsikring. Mange lodsejere fortalte om deres bekymringer. Og så var der faktisk en hel del på mødet, der netop også understregede behovet for at tage hensyn til naboen, altså dem, der kan blive påvirket negativt af den kystsikring, man vælger.

Jeg vil ikke tage stilling til de enkelte virkemidler, men jeg har bedt Kystdirektoratet om at samle op på de indspark, der var under mødet i mandags, og ligesom gøre rede for, hvad der kan arbejdes videre med, og hvad der ikke er egnet.

Som jeg nævnte i min besvarelse, er der udfordringer med halmballer, der nemt kommer til at virke som hård kystsikring og i virkeligheden under storm slet ikke vil kunne give den beskyttelse, man efterlyser.

Jeg kan nævne for hr. Bjarne Laustsen, at Kystdirektoratet senest havde møde med grundejerne ved Nørlev sidste fredag, hvor man netop diskuterer igennem, hvad der var af mulige løsninger, herunder skråningsbeskyttelse kombineret med sandfodring. Og jeg tror simpelt hen, det er vejen frem, altså at man i lokalområdet har diskussionen med Kystdirektoratet om, hvad der er egnet.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:03

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er for en form for dokumentation, der er for, at halmballerne virker som hård kystbeskyttelse, og at det medfører erodering andre steder. Altså, mig bekendt har de ikke været lagt ud før; det er der nogle der har fundet

på, fordi det sådan set er et prisbilligt produkt, er ret nemt at lave og kan fjernes igen, når forårsstormene har lagt sig

Så derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan man er nået frem til det, og om der foreligger nogen dokumentation. Det er i øvrigt vigtigt i forhold til Kystdirektoratet og alle mulige andre, når man skal træffe nogle afgørelser, at der er dokumentation bag de ting, man laver. Det er jo derfor, at hvis ikke ministeren kan gøre det, er spørgsmålet, om Kystdirektoratet så kan gå ind og give en dispensation. Så kan man prøve af her i vinter, om det er noget, der virker.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:03

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er rigtig vigtigt, at vi kan forklare og dokumentere, hvorfor der bruges det ene virkemiddel frem for det andet. Det har jeg også bedt om at der bliver gjort mere ud af, og jeg tror også, at hr. Bjarne Laustsen lagde mærke til på mødet i mandags, at der netop var en god præsentation af, hvad der kan gøre en forskel. Og der er nok ingen tvivl om, at sandfodring er noget af det mest effektive at tage i anvendelse.

Men jeg vil sørge for at få udarbejdet et notat om halmballer. Mig bekendt har det faktisk været prøvet af tidligere. Jeg vil få af-dækket, hvad vi ved om det, og det vil jeg sende over til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Sidste spørgsmål.

Kl. 14:04

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det takker jeg selvfølgelig for. Men jeg tror også, ministeren kan forstå, at det er meget vigtigt, at der kommer en afklaring nu og her. Det er lang tid siden, jeg begyndte at skrive noget om det, og det er lang tid siden, lodsejerne begyndte at henvende sig. For det er jo nu på det her tidspunkt, at stormene kommer, og de kan også komme om foråret.

Med de få meter, der er tilbage, er der adskillige huse, der står til at ryge i havet. Det er der ingen af os der bryder os om. Og hvad angår den der teori om, at vi bare skal lade vind og vejr gå sin gang, så tror jeg, at vi må prøve at sige, at vi *skal* finde på noget. Men indtil vi finder frem til den rigtige løsning, er spørgsmålet, om ikke de her midlertidige løsninger, som ikke skader nogen, kan bringes i anvendelse.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:05

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har understreget over for Kystdirektoratet, at der skal være en ordentlig dialog med de berørte lodsejere, for man forstår jo til fulde frustrationen over at se, at forholdene omkring ens hus ændrer sig og der er en risiko for, at huset falder i havet. Jeg tror også, at mødet med lodsejerne fra Nørlev netop er udtryk for, at man gør en indsats fra Kystdirektoratets side for at prøve at finde løsninger.

Jeg har også appelleret til Kystdirektoratet om i det hele taget at være opsøgende, så man ikke kommer for sent i gang, men simpelt hen får håndteret den udfordring, der er med at kystsikre, tidnok til, at man ikke kommer i en vanskelig situation.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokraterne, til miljø- og fødevareministeren.

Kl. 14:05

det er derfor, vi nu har diskuteret det på den korte bane. Men det er også er nødvendigt, at vi kigger på det på den lange bane. Og derfor er de der spørgsmål, som jeg plejer at stille på nordjysk – hvad koster det her, og hvem skal betale regningen? – jo også interessante, samtidig med at vi finder en løsning.

Kl. 14:06

Men det der princip, man har haft, med, at man ikke har villet bruge hård kystbeskyttelse ud over nogle ganske få steder, tror jeg man er nødt til at gøre op med. For det er klart, at hvis man står med en 20 m høj skrænt, hvor der er blåler forneden ved klitfoden, så skal der ikke meget fantasi til at forestille sig, at bare lidt bølgeskulp kan gøre, at hele skrænten ryger ned. Det er derfor, vi bliver nødt til at kigge anderledes på det, hvis vi vil det, og hvis vi vil det sammen. For klimaforandringerne, der gør, at vi har flere storme lige efter hinanden, har gjort, at der er blevet ædt rigtig mange meter af den jyske vestkyst, og det mener jeg skal stoppes.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 200 (omtrykt)

12) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre en effektiv, langtidsholdbar og æstetisk kystbeskyttelse af de stærkt truede kyster i Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:09

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Men jeg skal lige stille spørgsmålet, ikke? (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Jo), for ellers er det svært at svare på, hørte jeg i går.

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre en effektiv, langtidsholdbar og æstetisk kystbeskyttelse af de stærkt truede kyster i Danmark?

Kl. 14:06

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er meget enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det her er et vigtigt emne at få snakket ordentligt igennem, og derfor vil jeg gerne kvitte-re for, at den tidligere regering har sørget for at sætte gang i en såkaldt kystanalyse, som netop nu er under udarbejdelse, hvor man ligesom får kigget på hele kyststrækningen i Danmark og får vurderet, hvor erosionsfaren er størst, hvor der er risiko for oversvømmelse, hvad klimaforandringen betyder i forhold til vandstanden rundt omkring, og hvilke konsekvenser det har. Jeg forventer, at vi får kystanalysen engang i løbet af foråret, og så har vi et godt fagligt grundlag at tage den videre debat ud fra.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:09

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Tak. Sådan som kystbeskyttelsesloven er formuleret i dag, vil jeg jo mene, at de hensyn, som hr. Bjarne Laustsen spørger til, er indbygget i formålet med loven. Og der er samtidig, vil jeg så sige, stor politisk opbakning til kystbeskyttelsesloven, som den er i dag. Den bliver nemlig på et meget bredt flertal i Folketinget. Udgangspunktet i kystbeskyttelsesloven er, at det er grundejerens, der har ansvaret for at beskytte sin ejendom mod havet, og det princip er der ligeledes et bredt politisk flertal bag.

Et af temaerne på mødet i mandags var jo netop, hvordan man bedst sikrer en effektiv og langtidsholdbar beskyttelse af de danske kyster, og der må jeg sige, at de eksperter, der var til stede, meget samstemmende sagde, at den mest anerkendte og bedst beskyttende kystbeskyttelsesmetode er sandfodring. Det er den, der er bedst egnet i de fleste situationer.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:07

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er jo altid dejligt med roser til den tidligere regering, når den har en bestemt farve, men jeg vil i anledning af det her med kystanalysen godt spørge, om den kan fremrykkes. For jeg er lidt bange for, at vi bare kigger på den, og at der så er en hel masse forskellige ting, og at det tager tid at lave, og at vi så står med det samme problem igen til næste efterår.

Så vil jeg godt spørge til de virkemidler, der bringes i anvendelse. Det var der også en vældig stor diskussion om i Aalborg, og det har der været igennem de sidste 20-30 år. Jeg vil derfor gerne spørge, hvad ministeren mener om den der såkaldte rørmethode – jeg tror, det er nogle i Skagen, der hedder SIC, der har udviklet den – som der har været lavet nogle forsøg med. For jeg tror, vi er nødt til at bruge flere forskellige metoder langs den jyske vestkyst, fordi forholdene er forskellige, og derfor tænker jeg på, om man kunne lave en forsøgsordning ned langs med kysten. Men jeg vil godt høre ministerens holdning til de forskellige emner.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:10

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Hvis der skal laves et yderligere forsøg med den her såkaldte rørmethode, forudsætter det, at jeg får nogle nye oplysninger, og at der er noget ny viden, der giver grund til, at vi skulle lave et nyt forsøg.

Bjarne Laustsen (S):

Ja, det ligger der nogle rapporter om, men sagen er jo den, at selv sandfodring ikke løser problemet. For der forsvinder mere sand med strømmen og med bølgerne, end der bliver tilført, og derfor har man et underskud stort set hele vejen langs den jyske vestkyst. Det flytter sig lidt, men de steder, hvor der så er en erodering, er jo der, hvor vi skal beskytte det.

Jeg sammenligner det lidt med, hvis der går ild i et hus. Der begynder vi jo heller ikke at diskutere, om vi skal slukke ilden. Vi slukker den selvfølgelig, fordi vi skal redde, hvad reddes kan, og så-dan mener jeg også vi nu bør se på det her. Og det er jo ikke bare de første huse i klitrækken, altså dem med den fornemste udsigt, det handler om. Det er huse, der er bygget tilbage i 1920, der nu står og er parate til at ryge i havet, hvis der kommer bare en smule storm, og

For der har jo netop været en meget nøje undersøgelse af det. Der har også været et forsøg, hvor den pågældende person, der står bag det med rørene, selv fik lov til at udpege, hvem der skulle overvåge forsøget, og hvor konklusionen var, at det ikke havde den fornødne effekt. Så hvis vi skal gøre mere på det område, har jeg simpelt hen brug for, at der kommer ny viden.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:11

Bjarne Laustsen (S):

Det tror jeg er meget klogt, inden man bringer det i anvendelse som det eneste saliggørende. Men når vi nu ved, at sandfodring ikke er nok og det heller ikke er nok at lave hård kystsikring, så må det jo blive en kombination af flere forskellige instrumenter, man kan tage i brug.

Det er også sådan, at det, man allerede laver i dag med sandfodring, er vanvittig dyrt, fordi det, man smider på den ene dag, kan være væk i næste uge, og så kan man starte forfra. Det er også et meget stort indgreb i naturen at lave det, og derfor tror jeg bare på, at der skal laves nogle forskellige forsøg, og så må man kigge på, hvad det er, der kan bringes i anvendelse for at finde den rigtige løsning, for det kommer jo til at stå der i 50-100 år eller mere. Ellers eroderer den jyske vestkyst, og det mener jeg ikke vi i fællesskab kan være tjent med.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren for den sidste besvarelse. Værsgo.

Kl. 14:12

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er meget enig med hr. Bjarne Laustsen i, at her skal vi tænke langsigtet. Vi skal både tænke langsigtet, og så skal vi tænke i helhedsløsninger, sådan at det, vi sætter i værk, ikke kommer til at ødelægge noget for nogle andre. Så jeg kvitterer for interessen og håber, vi kan få en god drøftelse med hinanden, når vi kender kystanalysen og ved, hvad det er for nogle udfordringer, vi står over for fremadrettet.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til miljø- og fødevareministeren, og det er af fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 218 (omtrykt)

13) Til miljø- og fødevareministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL) (medspørger: **Søren Egge Rasmussen** (EL)):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at fremme den økologiske dyrkning og afsætning af økologiske varer, og hvilken konkret effekt på det økologisk dyrkede areal forventer ministeren, at der dermed opnås?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for at læse op.

Kl. 14:12

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at fremme den økologiske dyrkning og afsætning af økologiske varer, og hvilken konkret

effekt på det økologisk dyrkede areal forventer ministeren at der dermed opnås?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, minister.

Kl. 14:12

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det, der er vigtigt for mig, er, at væksten i det økologiske areal sker på baggrund af en markedsdrevet efterspørgsel efter de økologiske produkter. Fra ministeriets side understøtter vi det så på mange forskellige måder, men jeg synes, det især er værd at fremhæve, at der jo lige nu er en stigende interesse, ikke mindst fra forbrugernes og detailhandelens side, og vi ser faktisk også på eksporten, at der er en øget økologisk eksport.

Øget efterspørgsel kræver øget udbud, og derfor synes jeg, det er positivt, at det faktisk nu er lykkedes at finde 5 mio. kr. ekstra, så vi kan imødekomme omlægningen på baggrund af den store interesse, der er for nuværende. Der er jo også mulighed for, at man kan få et gratis omlægningstjek, og når det er foregået, viser det sig, at omkring 70 pct. faktisk påbegynder omlægningen. Så det omlægningstjek har en rigtig god effekt.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:14

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for besvarelsen. Jeg er meget glad for, at ministeren påpeger, at vi sådan set ser en stigende interesse for økologien på en hel række forskellige fronter. Vi ser en eksplosiv vækst i eksporten, vi ser en eksplosiv vækst i efterspørgslen, og så ser vi jo også en rigtig, rigtig god vækst i antallet af landmænd, der sådan set ønsker at omlægge til økologi.

Jeg vil gerne lige spørge ind til den her målsætning om en fordobling af det økologiske areal, som regeringen har valgt at droppe. Den ville kræve, at vi fortsatte en omlægning svarende til en 8-9 pct. om året. Sidste år så vi en vækst på 13 pct. Jeg vil gerne høre ministeren, om ministeren forventer, at vi med de initiativer, man har iværksat eller planlægger at iværksætte fra regeringens side, bl.a. 5 mio. kr. ekstra til omlægningstjek, kan beholde det her momentum, som det jo sådan set er, altså at vi fortsat kan have en høj vækst i omlægningen svarende til det, vi formentlig ser i år, på i omegnen af de 13 pct.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:15

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det ville være glædeligt, hvis vi kunne fastholde momentum. Den stigende efterspørgsel, der er nu, kommer efter nogle år, hvor der ikke rigtig har været en positiv udvikling på området, så det er også rigtig svært for mig at sætte nogle præcise tal på, hvad jeg forventer i de kommende år. Jeg har jo kunnet se, at vi i forbindelse med den udvikling, der var i forhold til den gamle målsætning fra 2007 om at fordoble arealet, i virkeligheden ikke kom særlig langt, fordi der ikke har været så stor en interesse for at omlægge igennem de seneste år. Men jeg håber, at de forskellige initiativer, der er på området, og det, at vi i år har kunnet imødekomme interessen, vil være med til at fastholde momentum i de kommende år også.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:15

så kunne man da i hvert fald gå ind og måle på noget, som var kvalitativt. Så jeg vil godt høre, om ministeren kan løfte sløret for, hvad det er for nogle kvalitative mål.

Kl. 14:19

Kl. 14:15

Maria Reumert Gjerding (EL):

Men lytter man til erhvervet, lyder det jo meget entydigt både fra Landbrug & Fødevarers og fra Økologisk Landsforenings side, at det er så utrolig vigtigt, at der fastholdes en ambitiøs politisk målsætning; at det er med til – de siger det meget konkret – at give tryghed, at give tillid hos dem, der overvejer at lægge om; og at det er et meget vigtigt signal til omverdenen, fordi det viser, at Danmark prioriterer det her meget højt. Det viser, at netop når man ønsker det, som ministeren ønsker, som regeringen ønsker, og som erhvervet ønsker, nemlig en markedsdrevet udvikling, så er det ikke ligegyldigt, om man fastholder et mål, og at man fortsat har et mål.

Hvis ministeren mener, at der faktisk er en realistisk mulighed, vil regeringen så ikke genoverveje at fastholde økologimålsætningen om en fordobling af arealet i 2020?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren.

Kl. 14:16

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne overveje en ambitiøs målsætning for udviklingen i den økologiske produktion, men når jeg meldte ud, at jeg opgav den 2020-målsætning, der var, om en fordobling af arealet, så var det, fordi det bare var sådan et kvantitativt mål, som jeg ikke syntes gav mening, når man så på udviklingen, som den har været over årene. Men jeg vil gerne drøfte, hvad den rigtige målsætning kan være.

For mig skal det være en kvalitativ målsætning, som man også kan gøre en indsats for at opnå, men det er med streg under, at der skal være en markedsdrevet efterspørgsel efter de økologiske produkter. Men jeg tager gerne en politisk snak om, hvordan man kan lave en brugelig målsætning.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en medspørger til det her spørgsmål. Hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten, som har 1½ minut. Værsgo.

Kl. 14:17

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen jeg undrer mig over, hvorfor regeringen er så nervøs for at have et kvantitativt mål på det her felt. Altså, der er da mange andre politikområder, hvor man sætter nogle mål, og så går man efter dem. Jeg synes jo, det her er en lidt speciel sag, i og med at det var den nuværende minister, som under den forrige borgerlige regering var med til at overveje, om man skulle have et økologimål, og som sådan set kom frem til, at den forrige borgerlige regering skulle fastlægge et økologimål.

Hvis man kigger på vækstkurverne de sidste par år, både for omsætning og for areal, kan man jo især på den omsætning, der er i detailbranchen, se, at der er en kraftig efterspørgsel efter flere produkter. Der er nogle produkter, som man har været nødt til at importere for ligesom at imødekomme den efterspørgsel, der er. Så jeg undrer mig meget over, hvorfor regeringen ikke vil holde fast i et kvantitativt mål.

Jeg vil gerne høre, når nu ministeren siger, at ministeren gerne vil drøfte kvalitative mål, om ministeren så kan løfte sløret lidt for det, for jeg kan godt se, at det kunne være fint at få en debat om, om vi skal gå efter at have f.eks. færre pesticidrester i vore fødevarer. Og

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:19

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Næh, det kan jeg ikke, for det har jeg heller ikke på nuværende tidspunkt. Jeg brugte det kun til at uddybe, hvorfor jeg ikke synes, den kvantitative målsætning er særlig egnet. Det er jo nu engang den enkelte landmand, der tager stilling til, om man vil lægge om til økologisk drift. Det er det, der gør det vanskeligere i forhold til sådan en kvantitativ målsætning.

Men som tidligere nævnt støtter jeg og synes, det er positivt, at der har været den her udvikling i efterspørgslen efter økologiske produkter, og det er også derfor, jeg er glad for, at vi har kunnet imødekomme den efterspørgsel, der har været i år.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der ½ minut til medspørgeren. Værsgo.

Kl. 14:19

Søren Egge Rasmussen (EL):

Men Enhedslisten mener, at vi har plads til, at der kunne være både kvantitative mål og kvalitative mål. Og når nu ministeren ikke vil lægge ud med at sige, hvad man kunne måle på, så vil jeg mene, at vi godt kunne gå ind og have nogle mål for det kvalitative, hvor vi ser på biodiversitet, fødevarerikkerhed, mindre pesticidrester i vores fødevarer, dyrevelfærd og mindre kvælstofudvaskning i vores vandmiljø. Så jeg synes, at det ville være fint at få en åben drøftelse, så vi har chance for, at der kan være både kvantitative mål og kvalitative mål fremover.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 14:20

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen jeg kan oplyse til spørgeren, at i forbindelse med udarbejdelse og drøftelse af en kommende landbrugs- og fødevarepakke har vi også økologien med som et punkt, og i den sammenhæng vil jeg overveje, hvad der kan være af yderligere initiativer, der skal tages, i forhold til økologi.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det igen fru Maria Reumert Gjerding til at afslutte i ½ minut, og ministeren har ½ minut til at afslutte. Værsgo.

Kl. 14:20

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak. Der er mange fordele ved at sikre, at vores omlægning i Danmark følger efterspørgslen, så vi ikke skal dække den stigende efterspørgsel med f.eks. importeret økologi. Det ville være rigtig ærgerligt, og det ville være rigtig dumt.

Jeg vil gerne en sidste gang understrege, at hvis vi lytter til branchen, er det meget klart, at de slår fast, at hvis man ønsker en markedsdrevet udvikling for økologien, er det vigtigt, at man fra samfundets side har langsigtede mål, sådan at man er med til at fastholde et momentum. Det er entydigt og helt klart det, landbrugserhvervet siger der skal til.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:21 Når nu regeringen vil afskaffe den tidligere SR-regerings billigboliglov, hvordan vil regeringen så sikre, at borgere med helt almindelige indtægter også i fremtiden vil have råd til at bo i København?

Kl. 14:21 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:22

Miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Men som nævnt tidligere vil jeg gerne holde fast i forskellige initiativer, der kan være med til at fremme en markedsdrevet efterspørgsel efter økologiske produkter. Jeg er jo så ikke enig med den tidligere regering i, at det skal være den offentlige sektor, der skal gå foran og skabe den her efterspørgsel, men at det skal være forbrugere og detailhandel, der siger, at de prioriterer, at der er økologiske produkter på hylderne, og at det er det, de gerne vil putte i indkøbskurven.

Som sagt er jeg åben over for at drøfte og lytte til forslag og ideer. Men igen: En kvantitativ målsætning, der som sådan egentlig ikke har noget indhold, synes jeg ikke er værd at holde fast i.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Som tidligere meddelt er spørgsmål nr. 14, 15 og 16 udgået af dagsordenen. Vi går derfor videre til spørgsmål nr. 17, og det er til erhvervs- og vækstministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 268

14) Til miljø- og fødevareministeren af:

Maja Panduro (S):

Hvor langt er regeringen med valgløftet om at omlægge 25.000 hektar statsskov til urørt skov, som bl.a. fremlagt af statsministeren på TV 2 den 11. juni i år?

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:22

Spm. nr. S 263 (omtrykt)

15) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Maja Panduro (S):

Finder ministeren, at sammensætningen af regeringens implementeringsråd lægger op til at tage vare på dansk natur og miljø, når regeringen ikke har fundet plads til en eneste repræsentant for miljøorganisationerne i det 15 medlemmer store råd?

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 14:22

Spm. nr. S 267 (omtrykt)

16) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at regeringens implementeringsråd er rustet til at sikre bedre dyrevelfærd, når der ikke er en eneste dyrevelfærdorganisation repræsenteret i det 15 mand store råd?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:22

Spm. nr. S 283

17) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder:

Når nu regeringen vil afskaffe den tidligere SR-regerings billigboliglov, hvordan vil regeringen så sikre, at borgere med helt almindelige indtægter også i fremtiden vil have råd til at bo i København?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og det er ministeren.

Kl. 14:22

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne her i dag sige, at regeringen i næste uge vil fremlægge et udspil om vækst og udvikling i hele Danmark. Regeringen er meget optaget af, at der er gode udviklingsmuligheder overalt i Danmark, og i den forbindelse vil vi bl.a. se på en liberalisering af planloven. Af gode grunde vil jeg ikke i dag her i Folketingssalen stå og offentliggøre vores udspil, og derfor vil jeg glæde mig til den efterfølgende debat, der måtte komme, når regeringens udspil er præsenteret.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:23

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at ministeren vil gøre en indsats. Men jeg vil nu alligevel tillade mig i hvert fald at spørge om ministerens holdning med hensyn til tilbagerulning af planloven. Hvilken betydning og hvilke konsekvenser vil det at tilbagerulle planloven få for netop at give kommuner som bl.a. Københavns Kommune – som er hårdt presset, og som hver måned får 1.000 nye borgere til – mulighed for at kunne opfylde ønsket om billige boliger til ganske almindelige borgere med almindelige lønindtægter, altså både pædagoger, lærere og socialrådgivere? Det er enormt svært for de her grupper.

Det er jo sådan, at Københavns Kommune er en af de kommuner, som i den grad har set frem til at få mulighed for at kunne stille et krav om, at omkring 25 pct. af den nye byplanlægning er boligområder, hvor der kan bygges billige boliger. Hvis man nu ikke rigtig ønsker at komme med noget, der kan give kommunerne de her instrumenter til at kunne bygge billige boliger, risikerer man jo, at København udvikler sig til en hovedstad ligesom bl.a. London med områder, som går hen og bliver sådan nogle rigmandsghettoer, hvor kun de mest velhavende har råd til at bo. Så jeg vil høre: Hvad er egentlig ministerens holdning til, at f.eks. ganske almindelige borgere i fremtiden vil få svært ved at komme til at bo i hovedstaden?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:24

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Altså, jeg vil gerne starte med at sige, at jeg absolut ingen ambition har om, at der ikke skal være en blandet boligmasse i vores større byer i Danmark, det være sig København og for den sags skyld også Aarhus, for bare at nævne to eksempler.

Jeg tror også, jeg må sige i dag, at uanset hvordan spørgeren stiller spørgsmålene, kommer jeg ikke til i dag at offentliggøre regeringens politik, for den bliver offentliggjort i næste uge, når vi præsenterer vores samlede udspil. Men jeg kan slå fast, at jeg også som minister for planloven i Danmark er meget optaget af og har en meget prioriteret dagsorden om, at man skal have en blandet boligmasse. Det synes jeg er afgørende.

Derfor mener jeg bestemt heller ikke, at man på nogen måde kan sammenligne den situation, der er i København, med situationen i London, som fru Yildiz Akdogan nævner; der er stor, stor forskel på de byer, og det vil der også fortsat være.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:25

Yildiz Akdogan (S):

Det er fair nok, at ministeren ikke vil fremlægge vækstudspillet her og nu i spørgetiden, men ministeren må vel have nogle ambitioner, i forhold til hvad det er for nogle ting, han vil arbejde for, i forbindelse med det kommende vækstudspil. Så kunne ministeren måske give et løfte om, at han fremadrettet netop vil sikre, at hårdt pressede kommuner som bl.a. København og Aarhus i fremtiden stadig vil kunne have nogle instrumenter, der kan give dem mulighed for at bygge billige boliger? Er det en ambition eller en vision i det vækstudspil, ministeren arbejder med?

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:26

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Så vil jeg gerne afsløre en stor hemmelighed i dag i Folketingssalen, en hemmelighed, som faktisk allerede var afsløret, nemlig at jeg vil sætte gang i en revision af Fingerplanen, som jo er det landsplandirektiv, der gælder for udvikling i hele hovedstadsområdet. Jeg mener, Fingerplanen er blevet for restriktiv, er blevet for snæver i forhold til udvikling af erhverv og for den sags skyld også for udvikling af boliger.

Derfor lægger vi op til at lave et serviceeftersyn af Fingerplanen, og der vil jeg da gerne se på, om der ikke kan skabes bedre mulighed for at bygge boliger i bl.a. hovedstadsområdet.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er spørgeren, fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Jeg tolker ministerens svar, som at det ikke er helt utænkeligt, at ministeren vil arbejde for, at kommunerne stadig væk kan have instrumenter til at få skabt mulighed for billige boliger i bl.a. hovedstaden.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:27

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, man skal passe meget på med at lave fortolkning af det, jeg siger. Det er nok bedst bare at forholde sig til det talte ord. Uanset hvad og hvordan fru Yildiz Akdogan vil tolke det, jeg har sagt, så kan jeg sige, at den tolkning nok er nemmest at foretage, når regeringen har fremlagt sit udspil, og det vil jeg glæde mig til at diskutere,

også med fru Yildiz Akdogan, når hele oplægget kan ses i sammenhæng.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er vi kommet til spørgsmål nr. 18 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og det er af Mattias Tesfaye, Socialdemokraterne.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 273

18) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren her og nu igangsætte for at forhindre, at au pairs indgår i fordelingsnøglen, der fastlægger, hvor mange flygtninge kommunerne skal modtage i 2016?

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Værsgo.

Kl. 14:28

Mattias Tesfaye (S):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren her og nu igangsætte for at forhindre, at au pairer og andre indgår i fordelingsnøglen, der fastlægger, hvor mange flygtninge kommunerne skal modtage i 2016?

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 14:28

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige tak for spørgsmålet. Grundlæggende er det jo sådan, at det er op til kommunerne selv indbyrdes at aftale fordelingen af nytilkomne flygtninge. Hvis de så ikke kan det, er det Udlændingestyrelsen, der gør det. I så fald anvendes der en beregningsmodel, som tager højde for den andel af udlændinge, den enkelte kommune har i forvejen.

Det er her vigtigt at være klar over, at formålet med den model jo er, at den skal sikre en bedre geografisk fordeling af nyankomne flygtninge, også for at modvirke, at vi kommer til at opleve ghettoisering. Fordelingen skal også sikre en jævn fordeling af den samlede integrationsopgave mellem kommunerne. Det tror jeg egentlig vi er enige om; så langt, så godt.

Modellen indebærer, at de kommuner, der i dag har en lav andel udlændinge, skal modtage relativt flere flygtninge end de kommuner, der har mange udlændinge. Beregningsmodellen har været anvendt, siden integrationsloven blev vedtaget i 1998, og har jo således været anvendt på præcis den her måde under skiftende regeringer. Beregningen laves, ud fra hvor stor en andel udenlandske statsborgere, der bor i hver enkelt kommune, og her er det jo så rigtigt, at både au pairer og studerende indgår.

Der har ikke tidligere været meget diskussion om selve fordelingsmetoden og -modellen, men nu, hvor der kommer rigtig mange flygtninge ud i kommunerne, er der selvfølgelig meget mere fokus på det her regnestykke. Selve princippet for fordelingen af de flygtninge, der kommer, har jeg tidligere vendt med Kommunernes Landsforening, som grundlæggende ikke synes, at der er behov for at ændre rammerne. Men det udelukker selvfølgelig ikke, at der kan være hjørner af beregningen, som vi skal se på, og jeg kan ærlig talt godt forstå, at det skurrer lidt i ørerne, at udenlandske au pairer indgår i beregningen. Derfor er jeg også parat til at få det analyseret lidt nærmere.

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:30

dres. Men omvendt synes jeg da, at det altid er fornuftigt at prøve at kigge på, om det er den helt rigtige metode, vi bruger, og om der er elementer, der måske skulle ændres, og derfor er jeg klar til at analysere på det.

Kl. 14:30

Så er jeg faktisk også utrolig glad for, at der bliver sagt, at når ordføreren står her i dag, er det ikke for at kritisere, og i hvert fald heller ikke for at kritisere, hvad der sker fremadrettet, men at vi tager det her som en mulighed for at få kigget tingene igennem.

Kl. 14:34

Mattias Tesfaye (S):

Mange tak for svaret. Jeg bor selv i Albertslund og er valgt på Vestegnen og kan godt se konsekvenserne, hvis man ikke havde sådan en fordelingsmodel. Så den er jeg også stor tilhænger af.

Men nu fik jeg lige nogle tal i dag, som om to kommuner, der er cirka lige store, Gentofte og Næstved, fortæller, at Gentofte i 2016 med den nuværende beregningsmetode får 117 flygtninge og Næstved får 242. Det har også konsekvenser for udligningssystemet, men hvis man nu bare forholder sig til, hvordan flygtningene bliver fordelt, vil det jo allerede til næste år, fra 2016, synes jeg, skævvride, hvilke kommuner der må påtage sig integrationsopgaven.

Derfor mener jeg, at der måske kunne være behov for, at vi nu, inden jul, fik ændret de kriterier, der ligger til grund for den beregningsmodel. Derfor er jeg interesseret i at vide, om ministeren kunne være interesseret i at tage et konkret initiativ, som vil ændre fordelingen af flygtninge allerede for 2016.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:31

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nu er der jo sådan set meldt en ramme ud allerede. Men som jeg sagde, er det en fordelingsmetode, der har været gældende siden 1998, og man må sige, at i den tid er det gået lidt op og ned med, hvor mange flygtninge vi har fået til Danmark. Men vi må anerkende, at det er meget, meget lang tid siden, vi har set så mange flygtninge, og derfor er det også klart, at der kommer mere fokus på den her model, om end den har været gældende under skiftende regeringer. Og igen kan jeg godt forstå, det skurrer en lillebitte smule i ørerne, at au pairer tæller med.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:32

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg står her heller ikke for at kritisere, hvad ministeren foretog sig i går, men jeg interesserer mig for, hvad ministeren vil foretage sig i morgen.

I dag er vi jo indkaldt til et ekstraordinært møde i Folketinget for at hastebehandle en række lovforslag, som har min og Socialdemokratiets opbakning. Og når det er muligt at hastebehandle så omfattende og kompleks lovgivning, som vi skal gøre i den her uge, ville det så ikke også være muligt at hastebehandle en omlægning af en trods alt forholdsvis simpel fordelingsnøgle, netop fordi det vil få konsekvenser for de berørte kommuner, ikke kun i 2016, men i mange år frem i tiden, hvor flygtningene bliver placeret?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:33

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Som jeg sagde, har der faktisk været drøftelser med Kommunernes Landsforening om netop selve fordelingsmetoden, og det har ikke givet anledning til, at man umiddelbart har ønsket, at det skulle æn-

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Mattias Tesfaye (S):

Den mulighed vil vi forfølge.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:34

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Tak for det tilsagn fra Socialdemokratiet.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Det næste spørgsmål er til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og det er af Yildiz Akdogan fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 287

19) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan forholder ministeren sig til Københavns Kommunes bekymring med hensyn til besparelser på byfornyelsen i bl.a. udsatte områder i København?

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Værsgo.

Kl. 14:34

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvordan forholder ministeren sig til Københavns Kommunes bekymring med hensyn til besparelser på byfornyelsen bl.a. i udsatte områder i København?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 14:34

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Regeringen har meldt klart ud, at for at styrke de offentlige finanser er det nødvendigt at gennemføre budgetforbedringer på finansloven. Derfor er der i finanslovsforslaget lagt op til en omprioritering på en række områder, herunder en besparelse på den statslige støtte til kommunernes byfornyelsesindsats.

Formålet med byfornyelsen er overordnet set at sikre sunde og tidssvarende boliger og ikke mindst attraktive byer at bo i i hele Danmark. Der er fortsat opgaver at løfte – det tror jeg vi alle sammen ved. F.eks. skal der tages hånd om udfordringerne med tomme bymidter og hovedgader i visse provinsbyer og købstæder. Med færre penge til opgaven må vi jo tænke nyt, ligesom vi må tænke smar-

tere, og vi må målrette de midler, vi har, så vi får størst mulig effekt der, hvor behovet for en hjælpende hånd fra staten er størst.

Det er samtidig den enkelte kommune, som prioriterer, hvor kommunen ønsker at lægge sin byfornyelsesindsats, og som vurderer, hvor behovet er størst i kommunen. Det er i sagens natur en lokal beslutning.

Københavns Kommune har i en årrække fået meget store statslige bidrag til sin omfattende byfornyelsesindsats og også opnået gode resultater. Og så er der jo det at sige til Københavns Kommune, at med lavere statslig medfinansiering vil også Københavns Kommune skulle prioritere sin byfornyelsesindsats og også tænke i nye baner for at få dækket det behov for byfornyelsesindsats, der måtte være. Samtidig vil jeg gerne gøre kommunen opmærksom på, at de eksisterende regler for kommunernes låneoptagning og garantistillelse til byfornyelse er uændret, ligesom Københavns Kommune som hidtil vil kunne få overdraget uforbrugte statslige midler fra kommuner, som har støttemidler tilovers.

Afslutningsvis vil jeg blot bemærke, at Københavns Kommune skønsmæssigt får ca. 1.000 nye skattebetalende borgere om måneden og har et ejerboligmarked med stor og hurtig omsætning. Det er efter min opfattelse et ganske godt udgangspunkt for at få sikret en byfornyelsesindsats i hele Københavns Kommune.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Ja, det er jo ingen hemmelighed, at der sker besparelser rundtomkring. Omkring 75 mio. kr. bliver der sparet på området, og det er nogle besparelser, der i høj grad vil ramme Københavns Kommune – ikke mindst fordi det stadig væk er en hårdt ramt kommune med rigtig, rigtig mange områder, der trænger til et kærligt løft: 4.000 boliger uden toilet, 23.000 boliger uden bad i lejligheden. Så der er stadig væk ret meget arbejde at gøre.

Københavns teknik- og miljøborgmester, Morten Kabell, er meget bekymret for den besparelse, der kommer til at ske, fordi han mener, at mange af de boliger, som mangler installationer, især ligger i de udsatte områder. Derfor mener han også, at den her besparelse vil forværre boligstandarden i nogle af de kvarterer, som i forvejen også har rigtig mange sociale problemer. Så besparelserne skubber altså også på en negativ udvikling i de udsatte boligområder.

Jeg vil bare høre: Mener ministeren, at det er rimeligt at spare i hovedstaden, når det er helt tydeligt, at det går ud over de udsatte boligområder?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:38

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Som jeg sagde helt åbent og ærligt, skal vi sikre, at der er penge til det hele, og det betyder også, at vi skal omprioritere, og at vi skal spare nogle steder. Og så gælder det jo om at bruge pengene mest muligt fornuftigt.

Så kan jeg jo godt forstå, at hvis man er valgt i København og omegn, synes man, at det er dér, at f.eks. byfornyelsespengene skal bruges. Jeg er ret sikker på, at hvis man spørger dem, der er valgt i Holstebro, i Give eller i Skejby, så synes de, det er dér, at pengene skal bruges.

Derfor er det vigtige nu at få sikret, at der er en god balance. Jeg må sige, at hvis jeg kigger på nogle af provinsbyerne, kan jeg se, at

der absolut også er behov for at prioritere pengene der – for der kan vi se hovedgader, der står og forfalder, og vi kan se bymidter, der står og forfalder. Og det betyder jo altså, at det ikke er nær så attraktivt at bo i de dele af landet.

Det må handle om, at vi skal sikre, at der er en balance i hele Danmark. Og derfor skal der selvfølgelig også fjernes penge fra Københavns Kommune, ligesom andre kommuner også vil kunne komme til at opleve, at der er lidt færre penge at gøre godt med.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Jeg synes også, der skal være balance. Jeg synes bestemt også, at andre områder end København skal tilgodeses. Det er bare lidt ærgerligt, at man så foretager besparelser generelt.

Så kan man sige, at kriterierne jo skal basere sig på nogle objektive grundlag, og når man igen ser på tallene, og hvor der er mest brug for noget, kan man med rette sige, at København altså har et stort behov. 10 pct. af boligerne mangler stadig væk toilet, bad eller centralvarme, mens det i resten af landet er 4,4 pct. af boligerne. Så det kan man tænke lidt over, altså hvordan det er fordelt. Dermed ikke sagt, at jeg synes, at København skal tilgodeses. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at København i den grad oplever besparelser.

Jeg vil bare lige høre: Bekymrer det ikke ministeren, når der stadig væk er 4.000 boliger uden toilet og 23.000 boliger uden bad i lejlighederne?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:40

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg anerkender fuldstændig, at der i Københavns Kommune er forholdsmæssigt flere lejligheder, der f.eks. er uden bad, end der er andre steder i landet. Det anerkender jeg fuldstændig. Så er det i andre områder af Danmark andre ting, man slås med – det kan jo være, at bymidten forfalder, at hovedgaden forfalder, og at det dermed ikke er særlig attraktivt at bo der.

Jeg synes sådan set, at jeg har en forpligtelse til også at sørge for, at der er balance i hele Danmark. Men når man er valgt i et område, sådan som fru Yildiz Akdogan er det her omkring København, så er det jo fair nok at kæmpe for det område. Det synes jeg sådan set er helt legitimt.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:41

Yildiz Akdogan (S):

Nu handler det ikke om mig, men om de mange tusinde borgere, der mangler bad og toilet. Nu er det også sådan, at ministeren jo ikke bare er boligminister, men også integrationsminister, og som sagt gælder det for mange af de områder, der trænger til fornyelse, at de hører til de mest udsatte områder.

Jeg tænker: Bekymrer det ikke ministeren, især i de her tider, hvor vi gerne vil afskaffe parallelsamfund og skabe blandede boligforhold, at vi har at gøre med socialt udsatte områder? Gør det det mere attraktivt eller mindre attraktivt for ressourcerstærke personer at flytte til områder, hvor der ikke er noget bad eller toilet?

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:42

Dagsværk. På en skole, der vælger at deltage, kan dagsværksdagen afvikles på to måder. Den ene mulighed er, at dagsværksdagen er en fridag, og de elever, der deltager i Operation Dagsværk, kan efter eget valg benytte fridagen hertil. Den anden mulighed er, at dagsværksdagen er en skoledag med undervisning.

Kl. 14:42

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Nu er det sådan set min ambition, at færre skal bo i ghettoområder, og at flere skal blande sig godt og grundigt med hinanden. Så det kan i hvert fald aldrig nogen sinde være et mål for mig at få ghettoområderne til at udvides.

Men lad mig bare lige minde om, at Københavns Kommune er en enormt stærk kommune og København en enormt stærkt by, og at det er sådan, at Københavns Kommune får omkring 1.000 skatteydere hver eneste måned. Og det gør altså, at Københavns Kommune også har nogle flere muskler at spille med, også når det handler om hele boligsammensætningen. Her er mange nye, stærke borgere, og det vil alt andet lige være med til at trække i en positiv retning, samtidig med at Københavns Kommune jo har fået en meget stor del af de byfornyelsesmidler, der hidtil er blevet givet, og har brugt dem godt og har fået udviklet byen godt.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så når vi til spørgsmål nr. 20, som er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling, og spørgsmålet er stillet af Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 156

20) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Marie Krarup (DF):

Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 4. november 2015 – der beskrives her: <http://od.dk/side/30/projektet> – oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Værsgo.

Kl. 14:43

Marie Krarup (DF):
Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 4. november 2015 oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:43

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Tak. Det er sikret, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter. Der er et regelsæt for statstilskud til Operation Dagsværk. Heri er det klart anført, at ingen elever må tvinges til at deltage i Operation Dagsværks aktiviteter. Man kan altså ikke som elev blive tvunget til at deltage i indsamlinger eller lignende. Desuden gælder det, at indsamling af penge og lignende ikke tilgodeser faglige mål og derfor ikke kan være undervisning.

Den enkelte skole beslutter typisk i forbindelse med vedtagelsen af skolens ferieplan i bestyrelsen, om skolen deltager i Operation

Det er vigtigt at understrege, at hvis en skole beslutter, at dagsværksdagen skal være en fridag, vil eleverne skulle modtage undervisning en anden dag. De mister altså ikke en dags undervisning. Vælger en skole at lægge Operation Dagsværk-temaet til grund for undervisningen, enten på selve dagen eller forud for dagen, skal indholdet af undervisningen tilgodeses fagenes mål.

Der er således taget højde for, at undervisningstiden i gymnasiet bruges på undervisning i henhold til de faglige mål. Operation Dagsværk giver ikke anledning til særlige initiativer fra min side, og jeg kan oplyse om, at Operation Dagsværk i år arbejder sammen med den humanitære børneorganisation SOS Børnebyerne og to lokale partnere, SONYO, Somaliland National Youth Organisation, og SOLSA, Somaliland Student's Assembly, om et projekt, som sætter fokus på de unge i Somaliland.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:45

Marie Krarup (DF):

Tak for svaret. Jeg kan så oplyse, at det her er et spørgsmål, som jeg stiller hvert år, og der er en tidligere minister til stede i salen, som også har fået spørgsmålet. Og jeg vil nok blive ved med at stille det, fordi jeg er bekymret over, at man tillader at bruge undervisningstid, som kunne bruges på undervisning, på projekter, som er politiske. Det kan godt være, at man kan have sympati for projektet om at skabe et ungdomsoprør i Somaliland a la det i 1960'erne og 1970'erne i Danmark, men det er nu et projekt, som efter min mening bør ligge i fritiden.

Så kan man sige, at det kan være okay at give gymnasierne mulighed for at vælge enten en fridag eller at inkorporere det i undervisningen, men det er jo stadig væk et signal om, at det her er så vigtigt et projekt, at man simpelt hen bare kan køre videre uden at skele til den normale undervisning, altså at den normale undervisning er mindre vigtig. Det synes jeg er farligt.

Jeg synes, at vi må se i øjnene og tage konsekvensen af, at vi i dag har et gymnasium med mindre tid til undervisning i kernefagene, fordi der er så meget tværfaglig undervisning. Der er simpelt hen brug for, at vi satser mere på den kernefaglige undervisning, og der til kunne vi bruge den tid, der kan gå fra til Operation Dagsværk. Der er simpelt hen et problem med en faldende kvalitet i gymnasiet, og jeg mener, at det er et politisk ansvar at skabe de bedst mulige rammer for at skabe en uddannelse af høj kvalitet, og det vil sige at styrke kernefagligheden.

Derfor vil jeg opfordre ministeren til at få Operation Dagsværk tonet endnu mere ned, for jeg er godt klar over, at der er tonet noget ned. Men jeg synes, det bør henvises til fritiden – ligesom spejderorganisationer og politiske organisationer får at vide, at de må bruge fritiden på deres projekter – at det ikke kan inddrages i undervisningstiden, og at de ikke kan få fri til det og så få lagt undervisningen på et andet tidspunkt. Så jeg vil gerne opfordre undervisningsministeren til, at man skriver til landets rektorer, at Operation Dagsværk fra nu af ønskes lagt en lørdag eller søndag eller en sommerferiedag.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:47

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Det er jo et synspunkt, som spørgeren er velkommen til at have. Det er ikke et synspunkt, jeg deler. Jeg mener sådan set godt, at man kan organisere undervisningen omkring Operation Dagsværk på en måde, hvor det er med til at understøtte de faglige mål i fagene, og dermed være med til at lave et helstøbt undervisningsforløb.

Det betyder så ikke, at jeg ikke er enig med spørgeren i, at der er et behov for at styrke fagfagligheden i gymnasiet. Det er jo baggrunden for, at vi vil tage initiativ til en gymnasiereform, hvor vi bl.a. vil kigge på, hvordan man får højnet fagligheden. Vi har også fra regeringens side i vores regeringsprogram skrevet, at vi vil have et adgangskrav til gymnasiet, og det handler i høj grad også om at sikre nogle faglige forudsætninger for de elever, der starter i gymnasiet.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:48

Marie Krarup (DF):

Jeg er meget glad for, at undervisningsministeren ønsker at skabe bedre rammer for det faglige niveau i gymnasiet. Men jeg er lidt bekymret for, at undervisningsministeren ikke er bekymret for, at det bliver et politisk projekt, når man godt vil tillade, at den her slags projekter indgår i undervisningen og er med til at understøtte de faglige mål. For der må jeg sige, at jeg ikke mener, man kan gøre det, uden at det bliver til en form for politisk undervisning, altså hvis man siger, at der er nogle projekter, man skal støtte, og der så er andre projekter, man ikke skal støtte.

Hvad ville man gøre, hvis Indre Mission kom og spurgte, om man kunne støtte et bestemt projekt om at missionere et eller andet sted? Altså, det her er udtryk for en speciel politisk holdning, og sådan bør det jo ikke være i gymnasiet, der bør være politisk neutralt.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:49

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

For det første kan gymnasierne fravælge at deltage i Operation Dagsværk, og det er der jo også eksempler på at de gør. For det andet mener jeg sådan set ikke, det er udtryk for en bestemt politisk holdning. Mig bekendt pågår der hvert år, også på gymnasierne, en diskussion om, hvorvidt man synes, at Operation Dagsværk det pågældende år har det rigtige tema, og der foregår et langt forløb forinden, hvor både elever og andre aktører stemmer om, hvilke temaer der skal ligge til grund for Operation Dagsværk, netop for at sikre, at det er et bredt samfundsengagerende emne, som kan være med til at understøtte også de faglige mål i gymnasiet. Så jeg mener, at beslutningen skal ligge ude på gymnasierne, som den gør i dag, at det er derude, man træffer beslutning om, om man vil deltage eller ej.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Marie Krarup (DF):

Jeg er ked af at sige, at jeg der er meget uenig med undervisningsministeren, og jeg synes, at undervisningsministeren dermed løber fra sit ansvar for at skabe nogle rammer for gymnasierne, hvor man kan

lave en faglig undervisning. For det er jo ikke godt nok, at børnene kan stemme om, hvilket politisk projekt de vil have, om det skal være konservativt eller socialistisk eller liberalistisk. Det mener jeg ikke er i orden. Vi skal ikke have demokrati dér, vi skal have neutral undervisning, og eleverne skal bruge fritiden på politiske engagementer.

Jeg synes, det er utrolig godt, at de enkelte gymnasier kan fravælge Operation Dagsværk – det hilser jeg virkelig velkommen – men jeg synes, det er problematisk, at de kan få lov til at bruge undervisningstiden til det.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:50

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg mener, at den beslutning ligger rigtigt ude på gymnasierne, altså om man ønsker at deltage i Operation Dagsværk, om man ønsker det som undervisningsforløb eller som en fridag, eller om man ønsker at stå helt udenfor, og jeg mener sådan set ikke, at det er udtryk for, at man så ikke går op i fagligheden i gymnasiet. Men jeg ønsker ikke et enhedsgymnasium, hvor alting er detailreguleret fra Christiansborgs side, og jeg mener sådan set, det er sundt, at man i vores demokrati også har undervisningsforløb, som støtter op om de faglige mål, hvor man kan diskutere både globale problemstillinger, og hvor eleverne også selv kan se, at de kan være med til at gøre en forskel.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Tak for det. Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål er nr. 21, og det er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling stillet af Pernille Schnoor, Socialdemokraterne.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 247

21) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Pernille Schnoor (S):

Ønsker ministeren at afskaffe det klasseloft, som blev indført i 2012, og som ifølge Undervisningsministeriet i dag bliver overskredet af 28 af Region Hovedstadens 53 gymnasier?

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Værsgo.

Kl. 14:51

Pernille Schnoor (S):

Jeg læser spørgsmålet op:

Ønsker ministeren at afskaffe det klasseloft, som blev indført i 2012, og som ifølge Undervisningsministeriet i dag bliver overskredet af 28 af Region Hovedstadens 53 gymnasier?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:51

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg har ikke taget stilling til, om der skal ske en ændring af reglerne for klasseloftet, men jeg har modtaget en henvendelse fra Danske Gymnasier, som ønsker, at klasseloftet afskaffes. Der har jeg tilkendegivet, både her i salen, men også i offentligheden, at jeg, ligesom jeg gør med andre henvendelser, jeg modtager, kigger på dem. Og

jeg er også villig til at drøfte, om der kan være behov for en øget fleksibilitet i forhold til f.eks. opgørelsestidspunktet, som er noget af det, der har været diskuteret.

Men som jeg har understreget, og som jeg også gerne vil understrege i dag, er det sådan, at indtil reglerne eventuelt ændres – så fremt de ændres – så gælder de nuværende regler. Og det betyder også, at de institutioner, der lige nu kører med klasser, der er større end de 28 elever, der er tilladt ved det fleksible klasseloft, med enkelte undtagelser ikke vil modtage betaling for de ekstra elever. I sidste instans er det skolernes opgave at sikre det nødvendige antal pladser til optagelsesberettigede elever, uden at de kommer i karambolage med det fleksible klasseloft.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Pernille Schnoor (S):

Ja, for i 2012 indførte vi jo klasseloftet, som ministeren også kalder det her såkaldt fleksible loft, der betyder, at der i gennemsnit skal være 28 elever pr. klasse pr. år. Og det gjorde vi, fordi der i nogle klasselokaler sad 36-38 elever.

Mener ministeren, at der er noget anderledes nu, eller hvad mener ministeren der skal gøres? Mener ministeren, at klasseloftet skal fjernes, eller kan det løses på andre måder?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:53

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen som jeg startede med at sige, har vi ikke taget stilling til, om der skal ske en ændring af reglerne om klasseloftet. Vi har modtaget en henvendelse fra Danske Gymnasier. Det er dem, der har ønsket klasseloftet afskaffet; det er ikke noget, vi har foreslået. Vi forholder os til den henvendelse, vi har fået, herunder det forslag og det ønske, der er, om en større fleksibilitet.

Når jeg egentlig synes, det er på sin plads – og det kan jeg forstå at spørgeren fra Socialdemokraterne ikke synes det er – så er det, fordi når danske gymnasier og Danske Regioner henvender sig, mener jeg sådan set også, det er på sin plads, at man tager en drøftelse med dem om, hvad mulighederne er. Skal det være, som det er i dag, at det er fra dag et, man opgør det fleksible klasseloft, eller skal man kigge på, om det måske skulle være lidt inde i 1. g, da vi ved, at der efter de første par måneder falder elever fra? Det vil jeg gerne drøfte med parterne, men det ændrer ikke på, at så længe der er en regel, så er der en regel, og den skal overholdes.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Pernille Schnoor (S):

Ministeren udtalte jo til Berlingske den 8. november – og det er også det, mit spørgsmål bunder i – at ministeren er åben for at se på reglerne. Det er derfor, at jeg godt kunne tænke mig at høre, hvad ministeren mener med det, og komme nærmere på, om ministeren ønsker at afskaffe klasseloftet. Men det kan jeg høre at jeg ikke får noget svar på.

Men det, jeg i hvert fald kan spørge om, vedrører, at der jo den gang, altså før 2012 – for det lyder, som om ministeren er lidt åben

for at afskaffe klasseloftet – sad 36-38 elever i klasserne. Mener ministeren, at det kan løses lokalt på skolerne? Er det sådan, jeg skal forstå det: at de enkelte gymnasier selv kan løse problemerne? Altså, vil ministeren være interesseret i at afskaffe klasseloftet, så man på skolerne selv kan styre, hvor mange der skal sidde i klasserne?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ministeren.

Kl. 14:55

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Nu går der sådan noget folketingsalsgymnastik i det, hvor man prøver at tillægge andre synspunkter, de hverken har haft eller har. Og derfor vil egentlig bare gerne slutte af med at sige det, jeg også startede med at sige.

Jeg har modtaget en henvendelse fra Danske Gymnasier – også fra Danske Regioner, som har peget på nogle andre forhold – om, at man ønsker at afskaffe klasseloftet. Og jeg har sagt, at jeg gerne vil kigge på fleksibiliteten, herunder de pointer, de har haft, med, at i stedet for at tælle fra dag et, kunne det være, at man måske skulle tælle efter et par måneder, fordi vi ved, der er et frafald. Den diskussion er vi i gang med, og den har vi ikke på nogen måde konkluderet på.

Det betyder også, at så længe der ikke er nogen ændringer, så gælder det fleksible klasseloft, som det er i dag, og det betyder 28 elever. Derfor har jeg i pressen, og jeg kan også gentage det i dag, indskærpet, at det jo har den konsekvens, at hvis man optager flere elever end det antal, der er tilladt efter loven, så får man ikke betaling for de ekstra elever.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Spørgeren for den sidste runde.

Kl. 14:56

Pernille Schnoor (S):

Når 28 ud af 53 gymnasier overskrider klasseloftet, har den økonomiske konsekvens åbenbart ikke den store effekt. Så hvad vil ministeren gøre ved, at det på landsplan er hvert fjerde gymnasium, der optager for mange elever og dermed bryder klasseloftet på maksimum 28 elever pr. klasse? Hvad vil ministeren gøre ved det?

Jeg kunne også godt tænke mig at høre, om det her er noget, der kommer til at indgå i gymnasireformen, som ministeren nævnte tidligere. Kommer klasseloftet og klassestørrelserne til at indgå i gymnasireformen?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Så er det ministeren for en sidste replik.

Kl. 14:56

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Hvad der kommer til at indgå i gymnasieudspillet, må spørgeren se, når vi fremlægger det. For så vidt angår spørgsmålet om, hvordan vi bl.a. kan sikre, at vi har hånd i hanke med fordelingen af eleverne, så har vi fra regeringens side sagt klart og tydeligt, at vi ønsker et adgangskrav til gymnasiet, fordi vi kan se, at der i dag er nogle, der egentlig ikke har det faglige niveau, der skal til for at gennemføre gymnasiet. Og dem ønsker vi sådan set at man tager hånd om og får vejledt ind på de uddannelser, hvor de måske i højere grad også kan bruge deres evner og talenter. Det er en diskussion, vi kommer til at få i forbindelse med gymnasieforhandlingerne.

Så har Danske Regioner jo, som jeg har peget på tidligere, bedt om, at der bliver kigget på fordelingsreglerne. Det er også noget af det, der er relevant, når vi kigger på, hvordan man kan sikre, at gymnasierne landet over respekterer det fleksible klasseloft og de regler, der gælder.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så når vi til spørgsmål nr. 22, som er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling, og det er stillet af Erik Christensen, Socialdemokraterne. Og der er en medspørger, Pernille Schnoor.

Kl. 14:57

Spm. nr. S 257

22) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Pernille Schnoor (S)**):

Hvordan vil ministeren sikre, at intentionerne med skolereformen og kvaliteten i folkeskolen fastholdes, når alle kommuner skal spare på grund af regeringens omprioriteringsbidrag og der allerede nu er færre lærere til at gennemføre flere undervisningstimer?

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op: Hvordan vil ministeren sikre, at intentionerne med skolereformen og kvaliteten i folkeskolen fastholdes, når alle kommuner skal spare på grund af regeringens omprioriteringsbidrag og der allerede nu er færre lærere til at gennemføre flere undervisningstimer?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 14:58

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Det er kommunerne, der har ansvaret for folkeskolen, og det er kommunalbestyrelserne, der inden for de aftalte rammer for kommunernes økonomi fastsætter bevillingsniveauet i folkeskolen. Det er derfor også kommunernes ansvar at implementere folkeskolelovens krav og sikre, at reformens indholdsmæssige krav opfyldes.

I Budget 2015 er de budgetterede udgifter pr. elev steget til knap 71.000 kr. pr. elev. og det betyder, at der opgjort som udgifter pr. elev på budgetterne for 2015 er flere midler til rådighed i folkeskolen, end der har været tidligere. Det høje budgetniveau i 2015 hænger selvfølgelig sammen med folkeskolereformen, der jo bl.a. er finansieret ved overførsler af ressourcer fra bl.a. pasnings- og fritidstilbuddene til folkeskolen. Hertil kommer, at der i årene 2014-2020 i alt tilføres 7,2 mia. kr. som led i implementeringen af folkeskolereformen. Det sker i form af forøget bloktilskud og statslige midler til særlige indsatsområder. Det var det udgangspunkt, den tidligere regering havde for økonomien omkring folkeskolereformen, og det er der jo sådan set ikke ændret på.

Derfor er det jo også den nuværende regerings opfattelse, at de beregninger, der lå til grund for den tidligere regerings opfattelse af folkeskolereformen og finansieringen heraf, stadig væk er de gældende. I den forbindelse vil jeg også gerne understrege, at kvalitet ikke alene afhænger af kroner og øre, men først og fremmest af, hvad der indholdsmæssigt foregår i timerne, det vil sige samværet mellem lærer, pædagog og elever. Kvalitet og undervisning er skolens kerneopgave, og man kan se landet over, at der er stor forskel

på, hvor meget kommunerne betaler for undervisningen. Men det er ikke sådan, at man en til en kan se, at det så giver sig udtryk i kvaliteten, trivslsen eller fagligheden i klasserne.

Jeg er opmærksom på, at antallet af folkeskolelærere er reduceret i de senere år. Det er dog en udvikling, der først og fremmest er sket i årene 2010 og 2011, og det har ikke været en forudsætning for implementeringen af folkeskolereformen, der blev vedtaget under spørgerens partis regeringsledelse, at der skulle ansættes flere lærere i folkeskolen.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 15:00

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg er jo helt enig med ministeren i, at det selvfølgelig er kommunerne, der prioriterer i forhold til folkeskolen. Jeg er også helt enig i, at det er sådan, at der er sat penge af til implementeringen af folkeskolereformen. Men det, mit spørgsmål sådan set drejer sig om, er jo, at siden da har den nuværende regering besluttet at indføre et omprioriteringsbidrag på 2,4 mia. kr. i kommunerne årligt i 2017, 2018 og 2019 – og i 2016 på 0,5 mia. kr., fordi der tilbageføres 1,9 mia. kr.

Nu har jeg jo tidligere hørt sundheds- og ældreministeren sige, at hun forventer, at kommunerne sådan set ikke sparer på ældreområdet på baggrund af omprioriteringsbidraget. Og så må man sige, at der jo for mig at se er folkeskolen og daginstitutionsområdet til at tage de her store besparelser. Og hvis vi sådan skal prøve at blive en lille smule konkrete, kan jeg jo sige, at i Nyborg, hvor jeg selv bor, har kommunen lagt en sparreramme ind på 13,5 mio. kr. i 2017 voksende til 27 mio. kr. i 2018 og voksende til 40 mio. kr. i 2019. Det er sådan set på grund af kravet om 1 pct.s besparelse i form af omprioriteringsbidraget. For sådan at sætte det i relief, svarer de 13,5 mio. kr. i 2017 faktisk til en tredjedel af nettoudgifterne på en af de store skoler i Nyborg Kommune med 600 elever.

Så mener ministeren, at det med det, at vi nu skal indføre et omprioriteringsbidrag, som regeringen har besluttet, er muligt at opretholde intentionerne og kvaliteten i folkeskolen efter indførelsen af omprioriteringsbidraget?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:02

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen det er jo ikke anderledes, end at de overordnede økonomiaftaler forhandles mellem Kommunernes Landsforening og den til enhver tid siddende regering. Og hvis jeg kigger tilbage på den regeringstid, der var under den tidligere regering – og dermed spørgerens parti – var det jo heller ikke sådan, at der tilflød store transporter af penge ud til kommunerne. Faktisk var der flere år, hvor der sådan set var en minusvækst, hvis man kigger på beregningerne over tilskud. Da kunne kommunerne også løfte opgaven.

Jeg har også tiltro til, at kommunerne, som jo er dem, der driver folkeskolen, kan løfte opgaven. Vi vil fortsat se store nationale forskelle og lokale forskelle. Det så vi også under den tidligere regering, og det tror jeg også vi vil komme til at se fremover. Men det ændrer ikke på, at det er kommunerne, der driver folkeskolerne og derfor også må foretage prioriteringen om, hvad der skal til for at understøtte, at reformen også bliver implementeret lokalt.

Kl. 15:02

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Kl. 15:05

Erik Christensen (S):

Jeg er helt på det rene med, at det selvfølgelig er således, at KL og regeringen aftaler de årlige økonomiske forudsætninger for kommunernes økonomi. Men som ministeren selv sagde tidligere, er der jo af den tidligere regering faktisk sat ekstra penge af til at implementere folkeskolereformen. Det gjorde den tidligere regering. Den her regering gør så det, at de siger, at vi fortsætter med de penge, som den tidligere regering havde afsat, men med den anden hånd tager vi sådan set penge via omprioriteringsbidraget, således at kommunerne jo nødvendigvis er tvunget til at skulle finde besparelser. Og i og med at den ene minister i regeringen siger, at man ikke forventer, at det sker på ældreområdet, så må vi jo sige, at vi har tre store velfærdsområder i kommunerne, nemlig ældreområdet, skolerne og daginstitutionerne. Så må man jo spørge, hvor det så er, at de skal findes. Og der har jeg bare påpeget, at det jo så i hvert fald bliver på folkeskolen. Og der vil ministeren ikke anerkende, at det, at man har indført omprioriteringsbidraget, jo rent faktisk gør, at der tages penge ud af kommunerne i forhold til det, der var beregnet til folkeskolereformen.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Den aftale, der er lavet omkring finansieringen af folkeskolereformen, som vi lavede i fællesskab, står ved magt, og det betyder, at i de 7,2 mia. kr., der skulle overføres til kommunerne via bloktilskud som en del af implementeringen, er der jo hverken ændret 1 krone eller 1 øre beløbsmæssigt. Så jeg kan sådan set ikke følge spørgeren, når spørgeren siger, at den her regering har ændret ved forudsætningerne. Det har man sådan set ikke. Men kommuneøkonomiaftalerne forhandles jo hvert år. Det blev de også under den tidligere regering. De faldt bestemt ikke ud til kommunernes fordel. Man må faktisk sige, at der var meget stor forskel på det, der var givet af valgløfter, og det, der blev realiteten ude i kommunerne. Da loftede man opgaven på trods, og det har jeg også både tillid til og en forventning om at kommunerne gør. For kommunerne har også en interesse i at have nogle stærke folkeskoler landet over, så vores børn og unge får en god uddannelse.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er der en medspørger. Det er fru Pernille Schnoor.

Kl. 15:04

Pernille Schnoor (S):

Så kunne jeg godt tænke mig at høre noget. Ministeren nævner selv det vigtige i samværet mellem lærerne, pædagogerne og eleverne. Nu kom der jo en rapport i går, som er sådan en indledende evaluering af folkeskolereformen, og en af de pointer, der er deri, er, at der – og det er også noget, jeg har oplevet i mine 6 år som formand for Børne- og Skoleudvalget – er brug for tid til, at lærerne og pædagogerne kan planlægge f.eks. den understøttende undervisning.

Nu vil regeringen så i stedet for at lægge penge ind til mere planlægnings tid spare 2 pct. Mener ministeren, at det er forsvarligt, hvis vi skal sikre de gode intentioner i folkeskolereformen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Regeringens sparer ikke 2 pct. på folkeskolerne. Folkeskolerne er ikke omfattet af omprioriteringsbidraget på de 2 pct., så jeg ved ikke, hvor spørgeren har det fra.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Pernille Schnoor (S):

Men så siger vi, at man overordnet set vil spare 2,4 mia. kr. på kommunerne, og det kan ikke undgå at komme til at gå ud over elementer i kommunerne, altså, som det blev nævnt før, ældreområdet, folkeskoleområdet, daginstitutionerne. Ældreområdet bliver det ikke, har vi fået at vide af sundhedsministeren.

Så det er et spørgsmål, som jeg gerne vil stille igen, hvis vi lige ser bort fra det andet, som ministeren gik ind i der. Der blev nævnt i går i gennemgangen af rapporten om evalueringen af folkeskolereformen, at den udfordring, der er, er, at der mangler tid til at planlægge f.eks. understøttende undervisning mellem pædagoger og lærere. Anerkender ministeren det, og hvordan skal man finde penge til det i de enkelte kommuner, når der skal spares?

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:06

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen hvis vi nu tager de 2,4 mia. kr., som spørgeren spørger til, er det sådan, at de 1,9 mia. kr. jo føres tilbage til kommunerne. Og så er det rigtigt, at så er der en forskel. Det ligger jo inden for den almindelige drift af en kommune, at man så prioriterer midlerne.

I forhold til statusrapporterne om folkeskolereformen, som blev fremlagt i går, er der jo en række påpegninger, både hvor der er ting, der går rigtig godt, og også steder, hvor man må sige, at der er rum for forbedring, herunder at sørge for, at den lokale planlægning også hænger sådan sammen, at pædagogerne og lærerne har forberedelsestid samtidig, så de kan lave nogle ordentligt tilrettelagte forløb. Det var også noget af det, der var en del af den debat, der var i går med folkeskolens partnere.

Da vi diskuterede evalueringsrapporterne om folkeskolereformen, talte vi om, at der sådan set på mange niveauer ligger en opgave i at sørge for, at den forberedelsestid, der så er til rådighed ude på skolerne, også bliver planlagt på en ordentlig måde for både lærerne og pædagogerne. Det er ikke nødvendigvis sådan, at det alle steder er lykkedes. Det viser rapporterne også.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmålet fra medspørgeren, og så går vi tilbage til hr. Erik Christensen.

Kl. 15:07

Erik Christensen (S):

Tak. Ministeren redegjorde for, at der er sat milliarder af til implementering af folkeskolereformen. Men samtidig må man jo sige, at

når omprioriteringsbidraget er fuldt indfaset, fjernes der faktisk 7,7 mia. kr. fra kommunerne. Så med den ene hånd giver man knap 8 mia. kr. til implementering, og med den anden hånd tager man de samme 8 mia. kr. Hvis jeg giver min søn 1 kr. og tager 1 kr. tilbage, vil han nok ikke synes, at han har fået 1 kr., og alt andet lige er det sådan set den samme situation, kommunerne er i. Og i og med at man ikke vil spare på ældreområdet eller man i hvert fald ikke forventer, at kommunerne skal spare på ældreområdet, så er det bare, jeg siger: Så kan det da kun være folkeskoler og daginstitutioner.

Det er sådan set bare det, jeg beder ministeren om at anerkende, for kommunerne kan jo ikke bruge pengene to gange.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:08

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen omprioriteringsbidraget handler jo bl.a. om hele tiden at kigge på, om man kan gøre tingene billigere, anderledes og på den måde få ressourcerne til at strække til. De omprioriterede midler kan så bruges til at understøtte indsatsen på andre områder. Det vil så hvert år være en diskussion: Hvad er det for områder, der skal opprioriteres? I år har regeringen valgt bl.a. at opprioritere hele sundhedsområdet og politiområdet, men der kan være andre områder, det i de kommende år vil være relevant at opprioritere. Så det er jo ikke sådan, at de her penge forsvinder, som jeg lidt hører at spørgeren indikerer, men det er en mulighed for at kunne understøtte ekstra og prioritere nogle af vores stærke velfærdsområder i samfundet.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Erik Christensen, og tak til ministeren.

Så går vi over til spørgsmål 23, og det er til skatteministeren og stillet af hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 278

23) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S) (medspørger: **Christine Antorini** (S)):

Idet Venstre nu har meldt ud, at de besparelser regeringen pålægger kommunerne, skal omsættes til skattelettelser, hvor stor en del af de kommunale besparelser mener ministeren så, at der skal bruges til at lette topskatten?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:09

Jesper Petersen (S):

Jeg vil læse spørgsmålet op: Idet Venstre nu har meldt ud, at de besparelser, regeringen pålægger kommunerne, skal omsættes til skattelettelser, hvor stor en del af de kommunale besparelser mener ministeren så der skal bruges på at lette topskatten?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:09

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at vi i regeringen endnu ikke har taget stilling til, hvordan udspillet til en kommende skattereform konkret skal udformes, og dermed heller ikke, hvordan finansieringen til en kommende skattereform skal sam-

mensættes. Jeg vil også godt sige ganske klart, at det ikke er besluttet, at kommunerne skal bidrage til finansieringen via omprioriteringsbidraget, men det er på den anden side heller ikke noget, jeg kan udelukke.

Vores udgangspunkt er dog helt klart – og det vil jeg godt benytte lejligheden til at reklamere lidt for, når nu spørgeren stiller spørgsmålet – at vi skal have lavere skat i Danmark; det skal bedre kunne betale sig at arbejde. Forudsætningen for det er selvfølgelig, at vi er nødt til at prioritere. Det kræver mod, og det vil også møde modstand nogle steder, men det er nødvendigt for at sætte gang i hjulene og få den private sektor til at vokse mere og fylde en lidt større andel og den offentlige sektor til at fylde lidt mindre. Det er regeringens ambition. Det er vi gået til valg på, og det vil en kommende skattereform forhåbentlig også afspejle.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:10

Jesper Petersen (S):

Først må jeg bare sige til ministerens bemærkninger om planerne om en skattereform, at der er kommet nogle andre ting frem end det, skatteministeren omtaler her. Man kan jo give sig til at læse i regeringens eget regeringsgrundlag, hvoraf det fremgår, at man vil lave en skattereform, og at topskatten skal sættes ned med 5 procentpoint.

Hvor de penge så skal komme fra, dukker der jo også lidt nyt op om. Altså, vi har finansministerens ord for, at de godt kan komme fra de kommunale besparelser, som regeringen pålægger kommunerne. Det fremgår hos Altinget. Og jeg står her med en artikel fra dr.dk, hvor Venstres finansordfører siger, at nogle af de kommunale besparelser skal gå til at lette personskatte. Det anede os, og dermed har det jo givet anledning til det spørgsmål, vi stiller i dag.

Altså, når man vil påtvinge kommunerne at foretage forskellige besparelser, vil der være ting, der ikke er råd til at lave forbedringer af i den hverdagsnære velfærd derude, fordi nogle af pengene skal bruges til skattelettelser. Er det så også her, man finder de penge, der skal bruges til at lette topskatten, altså til nogle af de mest velstillede danskere? Det er såmænd bare det, jeg forsøger at få skatteministerens svar på. Det er her sort på hvidt, og jeg synes bare, man skal stå ved sine politiske prioriteringer og sige, om det så også er her, pengene til topskattelettelser skal komme fra.

I forhold til den nødvendighed, skatteministeren lægger vægt på i svaret, vil jeg bare sige, at regeringen jo har overtaget en økonomi, hvor der i årene frem til 2020 er et betragteligt råderum, fordi den tidligere regering jo har formået at få skabt den økonomi og der nu er en fremgang i økonomien, der gør, at der er råd til at lave velfærdsforbedringer, hvis man vil, eller at give skattelettelser, hvis det er det, regeringen vil. Så det er, fordi man af egen drift påtvinger kommunerne nogle ekstra besparelser, der så skal bruges til skattelettelser, at man er i den situation. Det må man også stå ved. Men hvor meget går til at lette topskatten?

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:13

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen regeringen har ikke besluttet, at der skal gå noget fra omprioriteringsbidraget til at lette topskatten. Det har regeringen ikke, fordi regeringen ikke har diskuteret eller prioriteret den skattereform, der skal laves til foråret. Det er en øvelse, vi skal i gang med. Når vi har gjort det, vil jeg med glæde lægge det frem, først og fremmest for de partier, der gerne vil være med til at lave en skattereform. Og det hå-

ber jeg da at alle de partier i Folketinget, der siger, at de ønsker, skatten på arbejde skal ned, vil være med til.

Men jeg kan afvise, at regeringen skulle have besluttet, at omprioriteringsbidraget skal gå til topskattelettelser, for regeringen har ikke besluttet, hvordan skattereformen skal se ud.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:13

Jesper Petersen (S):

Skatteministeren må rette mig, hvis jeg tager fejl, men det står vel til troende, når man i regeringsgrundlaget skriver, at man vil sænke top-skatten med 5 procentpoint, ligesom skatteministeren i dag tilkendegiver, at man vil lave en skattereform. Den information kan alle jo læse.

Når de så i Altinget spørger finansministeren, siger han: Ja, omprioriteringsbidraget kan gå lige ind i at lave skattelettelser. Og da Venstres finansordfører, Jacob Jensen, hos Clement Kjersgaard bliver spurgt om, hvorvidt pengene fra besparelserne i kommunerne skal gå til sænkning af skatten, svarer Venstres finansordfører: Ja, nogle af dem.

Hvad er det så, skatteministeren vil? Det er det, der er det enkle spørgsmål. Jeg kan forstå, at man vælger sådan en taktik med bare ikke at ville svare på det, men det fremgår jo for alle andre, at det er den her mekanisme, der er i gang, så ministeren må få en chance mere: Når nu alle andre siger, at nogle af pengene skal bruges til det, vil ministeren så sige, at det ikke er sandt, hvad de siger?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:14

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg synes, hr. Jesper Petersen som spørger filer lidt på citaterne. F.eks. står der i regeringsgrundlaget, at det er regeringens ambition, at man vil lette skatten på arbejde med 5 procentpoint, og at man vil lette skatten i bunden. Hvordan gør man det? En ambition kommer man vel først i mål med, hvis man kan finde 90 mandater i Folketinget, og hvis man kan finde finansieringen. Og hvad vi vil med en skattereform, er det, der står i regeringsgrundlaget. Det står til troende, det kan jeg fuldstændig bekræfte.

Men hvordan vi finder finansieringen, har vi ikke taget stilling til endnu, og derfor kan en række finansieringskilder jo principielt være i spil, herunder også omprioriteringsbidraget. Men det er vigtigt for mig at sige, at det ikke er noget, regeringen har besluttet. Det kan være, at der ligger en finanslovsaftale en af de kommende dage, hvor det viser sig, at man har besluttet at bruge omprioriteringsbidraget til noget helt tredje.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en medspørger på, og det er fru Christine Antorini, Socialdemokratiet.

Kl. 15:15

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Jeg har også med interesse prøvet at lytte efter, hvad skatteministeren siger. Skatteministeren gik dog så langt, og jeg citerer, at skatteministeren ikke kunne udelukke, at der kom skattelettelser. Jeg synes så til gengæld, at finansministeren er lidt mere tydelig i det svar, der er blevet givet til Finansudvalget, for der står der jo rent faktisk:

»... provenuet fra omprioriteringsbidraget i kommuner og regioner, vil løbende blive udmøntet i forbindelse med de årlige finanslovs«. Og: »Det kan være til både velfærd, herunder også prioriterede indsatser i kommunerne, samt til skatte- og afgiftslettelser.«

Så der står det sort på hvidt: Det kan være til skatte- og afgiftslettelser.

Nu kan vi så konstatere, at kommunerne har fået en ekstremt stram økonomi, der kun bliver værre i årene efter, og derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det er derfor, at man f.eks. har valgt at fjerne den børnepakke, som den tidligere regering havde afsat penge til, og som kommunerne havde disponeret med. Men det er der så ikke råd til, for nu er der både en stram økonomi og måske – fordi man ikke kan udelukke det – en skatteletelse.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:16

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg kan helt bekræfte det svar, finansministeren har givet. Det er jo et helt standardsvar, nemlig at hvis man sparer nogle penge eller omprioriterer nogle penge og får dem ind i en finanslovsforhandling, kan de bruges til de ting, som dem, der nu laver en finanslov, beslutter. Det kan være velfærd, det kan være skattelettelser, det kan være gældsafvikling, hvis man vil det.

Den her regering har ønsket en solid økonomi, og derfor lavede vi, da vi kom til, et kasseeftersyn, der viste, at tingene ikke var så rosenrøde, som den tidligere regering havde fremstillet det. Vi er meget tæt på at få en EU-henstilling på grund af at alt for stort underskud her i 2015, og det har gjort, at man bliver nødt til at konsolidere statens finanser, så man sørger for, at underskuddet bliver det mindre. Og det betyder, at man må prioritere.

Det er selvfølgelig rigtigt, at når man prioriterer, kan man vælge at prioritere velfærd, gældsafvikling eller skattelettelser eller givetvis noget helt fjerde. Den her regering har skrevet i sit regeringsgrundlag, at man ønsker at prioritere penge både til kernevelfærdsområder – det kunne f.eks. være sundhed – og til skattelettelser, så man får sat gang i hjulene og skabt job og sikret, at vi får endnu flere penge ind på lidt længere sigt.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:17

Christine Antorini (S):

Nu er det jo meget interessant, at skatteministeren prøver det nummer, som et antal ministre i regeringen har brugt, med at sige, at der er lavet et såkaldt kasseeftersyn, der viser, at økonomien ikke er helt, som den skulle være. Nu er det så bare desværre sådan, at det binder, når det er, man laver nr. 2 kasseeftersyn op til finanslovsforhandlingerne, der så viser præcis det modsatte, nemlig at der faktisk er flere penge i kassen end det, Socialdemokraterne sagde under valgkampen. Det betyder, at der er en bedre økonomi, også til at prioritere den borgernære velfærd.

Der har regeringen så til gengæld valgt virkelig at sætte tommelskruerne på kommunerne. Der er ganske få penge til rådighed, og nu lyder det, som om der også af det større råderum skal gives skattelettelser. Vi kan konstatere, at børnepakken er skåret væk. Vi kan konstatere, at der bliver skåret ned på den borgernære velfærd.

Mit spørgsmål lyder: Er der også ændret i det, man forstår ved borgernær velfærd? For jeg har lagt mærke til, at det, som regeringen gang på gang siger, og det gør skatteministeren også, er, at det

alene handler om ældre og sundhed. Er det det, der er blevet tilbage af borgernær velfærd? Hvad med skoler, hvad med daginstitutioner?

Kl. 15:20

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:18

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Den her regering har det grundsynspunkt, at man godt kan køre lidt længere på literen. Hvis man sætter sig ned i en statslig myndighed, i en kommune – lige så vel som man hver evig eneste dag gør det i en privat virksomhed – og spørger, om man kunne bruge pengene lidt bedre, om man kunne få dem til at strække lidt længere, så vil de fleste komme frem til, at i et stort omfang er det faktisk muligt.

Der har været en lang række statslige institutioner og ministerier, der har været underlagt et omprioriteringsbidrag, også under den tidligere regering, og de har et langt stykke hen ad vejen vist, at man faktisk godt kunne løse den samme opgave for lidt færre penge. Og det er jo hele omprioriteringstankegangen, at vi skal have den offentlige sektor til at køre lidt længere på literen, så der bliver mulighed for, at den private sektor og de private job, der finansierer det hele, kan få bedre vilkår for at vækste og udvikle sig.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til medspørgeren. Så er det hr. Jesper Petersen igen.

Kl. 15:19

Jesper Petersen (S):

Bare for historikken, inden man kommer til diskussionen om skattereformen, er det nødvendigt for det første at påpege, at skatten er på vej ned. Skatten på arbejde er på vej ned som følge af den skattereform, der blev lavet i 2012. For det andet viste kasseeftersynene ikke, at der er færre penge til rådighed, end SR-regeringen antog, men at der er flere penge til rådighed, end SR-regeringen antog, også uden at man laver et kommunalt omprioriteringsbidrag.

Selvfølgelig pålægger man kommunerne effektiviseringer, men nu er den klare prioritering for regeringen altså, at man vil foretage en helt særlig nedskæring på det kommunale område for at finansiere bl.a. lettelser i topskatten, og det synes jeg bare regeringen må stå ved. Så kan vi tage den politiske diskussion direkte og ærligt.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:20

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil gerne sige tingene ærligt og redeligt, og det ærlige svar er, at regeringen ikke har besluttet at bruge omprioriteringsbidraget til at lette topskatten. Regeringen har slet ikke taget stilling til en skattereform. Der pågår i øjeblikket i en bygning ikke så langt herfra nogle finanslovsforhandlinger, og det er jo helt afgørende for de partier, der er med omkring det bord, hvordan man vil bruge statens budget. Der kan man vælge at bruge omprioriteringsbidraget ved at give det tilbage til kommunerne eller at bruge det på en række andre ting. Herunder kan man selvfølgelig også vælge skattelettelser. Men at der skulle være en særlig kobling mellem topskat og omprioriteringsbidrag, kan jeg afvise.

Men når der er et omprioriteringsbidrag og man skal beslutte i finanslovsforhandlinger, hvad man skal bruge pengene til, så er der jo en række muligheder. Det kommer helt an på, hvad de partier, der sidder rundt om bordet, beslutter og bliver enige om.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 23. Tak til hr. Jesper Petersen og fru Christine Antorini.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen. Der er en medspørger, hr. Jens Joel, og de er begge fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 281

24) Til skatteministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S) (medspørger: **Jens Joel** (S)):

Kan ministeren uddybe baggrunden for regeringens beslutning om at bruge 600 mio. kr. på at lempe skattereglerne for arvinger af unoterede aktier, når der samtidig skæres i bevillingerne til kommunerne, uddannelserne og forskning?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:21

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det.

Kan ministeren uddybe baggrunden for regeringens beslutning om at bruge 600 mio. kr. på at lempe skattereglerne for arvinger af unoterede aktier, når der samtidig skæres i bevillingerne til kommunerne, uddannelserne og forskning?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:21

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil godt starte med at understrege – det gjorde jeg også i samrådet i Finansudvalget i torsdags – at det er regeringens politik at sikre bedre vilkår for generationsskifte af familieejede virksomheder. Det her land er bygget på familieejede virksomheder, der er vokset op, og som har vokset sig store og skabt enormt mange danske arbejdspladser. Det er virksomheder, der skal blive på danske hænder. De skal ikke kun være familieejede i en generation, de skal være familieejede i mange generationer. Det ønsker vi i regeringen at sikre.

Derfor lægger vi også op til at rulle den tidligere regerings øgede beskatning af de her familieejede virksomheder tilbage. Det har vi lagt op til i vores finanslovsudspil. Ekstraregningen på de 600 mio. kr., som den tidligere regering lagde på nogle af de familieejede virksomheder, ønskede vi ikke at være med til i februar, da vi var i opposition, og det ønsker vi ikke at være med til nu, når vi er i regering. Derfor har vi spillet ud i finanslovsforhandlingerne, som vi har gjort.

Hvorvidt det ender sådan, kommer an på, hvad man aftaler rundt om bordet. Al den stund at finanslovsforhandlingerne endnu ikke er afsluttet, er det svært at sige noget om det, og derfor kan man heller ikke lave den kobling, som spørgeren forsøger at lave i spørgsmålet, nemlig at man tager penge fra forskning og udvikling og uddannelse og giver til formueskattekurser.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:22

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for svaret, hr. minister. Nu lægger vi til grund, at det er sådan, prioriteringen kommer til at være i den kommende finanslov, for det er trods alt det, regeringen har lagt op til, og vi ved jo og kan tydeligt se, at dens støtteparti, Dansk Folkeparti, går med på hvad som helst. Så det lægger vi til grund i det her spørgsmål.

Men vil ministeren så ikke uddybe det? Han siger, at det, man er interesseret i, er at styrke generationsskifte i virksomheder osv., og han kalder de her 600 mio. kr. for en ekstraregning, man gav til de familieejede virksomheder. Man kan ministeren så ikke uddybe, hvorfor hans eget system har betragtet det som en lukning af et skattehul på baggrund af en early warning, som man modtog for år tilbage? Kan ministeren uddybe det?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:23

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Der er jeg nødt til at henvise spørgeren til spørgerens egen partifælle, der tidligere var skatteminister. Det er jo den tidligere skatteminister, der har sagt, at det her er et skattehul. Det er vi ikke enige i. Der er et lille skattehul, og det går ud på, at man jo ikke skulle kunne generationsskifte til et sted, hvor man ikke er bosat og skattepligtig, altså i udlandet, og så helt slippe for skat. At den tidligere regering har valgt at sige, at den ekstraregning for generationsskifte på 600 mio. kr. i alt efter tilbageløb, sådan i alt i kroner og øre 750 mio. kr. inden, var hullukning, står for den tidligere regerings regning. Det var vi ikke enige i dengang, og det er vi heller ikke i dag.

Vi ønsker at sikre bedre vilkår for familieejede virksomheder, ikke værre, og derfor lægger vi op til den her ændring i vores finanslovsudspil.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:24

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for også det svar. Skal det forstås sådan, at med bedre vilkår menes der i virkeligheden, at virksomheder uanset hvilken slags – nu breder vi det ud, så vi ikke kun snakker om familieejede virksomheder – har fuld ret til at spekulere i de skatteregler, der er? Det håber jeg ikke er regeringens linje.

Det er noget andet, jeg gerne vil spørge om. Ministeren bliver ved med at fremhæve, at vi ønsker bedre vilkår for landets familieejede virksomheder. Vi ønsker bedre vilkår i det hele taget, for det vil også fremme vækst og beskæftigelse. Kan ministeren så ikke fortælle præcis, hvor stor en beskæftigelseseffekt man regner med der kommer ud af at give de her 600 mio. kr. hvert evig eneste år de næste mange år fremover til de her familieejede virksomheder i det, der før skulle lukke et skattehul?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:25

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Først og fremmest ligger der jo ikke en færdig finanslovsaftale, og jeg tror sådan set, at det ville være en mere konstruktiv diskussion at tage, når vi ved, hvordan tingene ender. Så skal jeg hjertens gerne også svare på specifikke spørgsmål om beskæftigelseseffekten.

Jeg kan bare sige, at det er sund fornuft, i hvert fald for mig som Venstremand og som skatteminister, at jo flere penge der kan blive i virksomhederne til at udvikle virksomhederne, til at sørge for, at JYSK kan åbne flere JYSK sengetøjslagre, og at LEGO kan udvide antallet af deres arbejdspladser og deres produktportefølje i Danmark, og jo bedre rammebetingelser Grundfos og Danfoss og en række andre familieejede virksomheder har, desto flere arbejdspladser bliver der i Danmark, og desto flere arbejdspladser bliver der forhåbentlig også skabt. De penge tror vi sådan set gør bedre gavn i virksomhederne ved at arbejde og skabe flere arbejdspladser end i statskassen. Der kan man jo vælge at være uenig i det synspunkt.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det medspørger hr. Jens Joel.

Kl. 15:26

Jens Joel (S):

Tak for det. Ministeren og særlig ministerens kollega finansministeren har haft meget travlt med at sige, at finansloven handler om prioritering, og derfor er det jo relevant at spørge ind til den her prioritering, hvor man altså vælger at give ekstra 600 mio. kr. til nogle af de familieejede virksomheder, til nogle af de rige arvinger i den her sammenhæng, og hvor man så har det mindre at lave andre ting for i det her samfund.

Det er den prioritering, vi gerne vil have at skatteministeren uddyber. For skatteministeren har selv i et svar sagt, at man ikke forventer, at den her skattelettelse til de rigeste, til de familieejede virksomheder, her i landet ikke giver nogen ekstra arbejdspladser. Man kunne jo godt sige, at det måske skulle være et krav, at det skulle give ekstra arbejdspladser, hvis man skulle argumentere for, hvorfor man vil bruge pengene der frem for f.eks. at bruge dem på uddannelse, som har en samfundsgavnlig effekt.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:27

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil godt sige, at regeringens sigte hele tiden har været at annullere den stramning, den ekstraregning, den ekstra beskatning, som den tidligere regering indførte, og derfor kan man ikke sige, at det er penge, der tages fra kommunerne, uddannelse og forskning. Der er tale om en tilbageførsel af den tidligere regerings skatteforhøjelse til de familieejede virksomheder. Det sker ud fra en betragtning om og en tro på, at det er nogle penge, der skal blive i virksomhederne, når de skal gives videre til næste generation, sådan at vi sikrer, at virksomhederne forbliver på danske hænder – det forbliver de typisk, når de bliver givet videre til arvingerne – og så virksomhederne stadig væk eksisterer i Danmark i stedet for at flytte til udlandet.

Der er altså over 23.000 familieejede virksomheder, som i de kommende 10 år står over for at skulle lave et generationsskifte, og vi skal give dem så gode vilkår som overhovedet muligt. Mange af dem ligger i øvrigt i de knap så tæt befolkede områder, og vi risikerer, at de virksomheder forsvinder, og at arbejdspladser bliver nedlagt, hvis vi ikke sikrer ordentlige rammebetingelser. Der er det at genindføre formueskattekursen et skridt i retning af at give bedre rammevilkår for de familieejede virksomheder.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 15:28

Kl. 15:30

Jens Joel (S):

Man forstår på ministeren, at det er meget, meget vigtigt at tilgodese de her bestemte virksomheder. Det anerkender vi jo så, men kan ministeren så ikke anerkende, at det selvfølgelig er et led i en økonomisk prioritering, altså at man synes, det er vigtigere at bruge 600 mio. kr. på nogle af de her relativt få virksomheder frem for at bruge pengene på f.eks. uddannelse eller den velfærd, vi er fælles om derude? Det er jo en politisk prioritering, og jeg synes, det ville klæde skatteministeren, hvis man stod ved den prioritering i stedet for at lade, som om det er en nødvendighed eller i øvrigt en genopretning af noget, som man mener den tidligere regering har gjort. Det er jo den her regering, der handler; det er den her regering, der prioriterer, og det synes jeg man skulle sige klart og tydeligt.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:28

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen selvfølgelig er det udtryk for en prioritering, det er alt i politik jo. Man kan ikke bare plukke penge fra et pengetræ, selv om det kunne være rart, men sådan hænger samfundet ikke sammen. Vi ønsker at prioritere gode rammebetingelser for erhvervslivet. Sammen med den tidligere regering sænkede vi selskabsskatten, fordi vi anerkendte, at det har betydning for at tiltrække virksomheder og kapital, at det har betydning, hvilke rammebetingelser virksomheder har.

Vi går ind for at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Gode rammebetingelser og skattelettelser for erhvervslivet og lettelser af skatten på arbejde sikrer jo, at den private sektor vokser sig større i omfang. Det betyder så, at den offentlige sektor bliver en lillebitte smule mindre, men det er jo i den sidste ende, den private sektor, der finansierer vores velfærdssamfund og sørger for, at vi har råd til gratis uddannelse og gratis sundhedsvæsen, og derfor skal vi sørge for, at det er den private sektor, der vokser, og ikke den offentlige.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til medspørgeren. Så går vi tilbage til hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:29

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Jeg vil gerne blive lidt ved det her prioriteringsaspekt, for sandheden er jo den, at der er mange måder, man kan anskue rammebetingelser på for de virksomheder, som rent faktisk skaber job derude i det ganske land. En del af den her prioritering er jo, at man bruger 600 mio. kr. på at genåbne et skattehul og forærer pengene til familieejede virksomheder osv., så de frit kan spekulere videre i formueskattekursen, og så tager man pengene fra bl.a. forskning. Der har en af landets største virksomheder, Novo Nordisk, jo været ude at gennemkritisere den her regerings prioritering, nemlig at skære i forskning. De siger, at vi simpelt hen på sigt kommer til at udhule det grundlag, der er, for at skabe vækst og arbejdspladser og for at sikre, at en virksomhed som Novo Nordisk også er en stor virksomhed i fremtiden. Hvordan forholder skatteministeren sig til det?

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil faktisk sige, at efter min opfattelse har en af grundene til, at Novo Nordisk er blevet så succesfuldt, at gøre med ejerforholdene. Virksomheden er ejet af en erhvervsdrivende fond. Det er som følge af, at vi havde nogle lukrative skatteregler, der tilgodeså, at man kunne drive en virksomhed på den her måde og have et ejerskab på den her måde.

Hvis man havde spurgt økonomer, dengang man indførte det, tror jeg faktisk ikke, de ville have anbefalet det. De mente ikke, at det var en god ejerform osv., men det er jo altså blevet en dansk ejerform og en stor, stor succes, der gør, at store danske virksomheder enten er familieejede eller ejet af erhvervsdrivende fonde til stor gavn for det danske samfund. Det ønske, vi har, er sådan set at understøtte, at de her virksomheder, når de bliver givet videre til næste generation eller til en fond, bliver på danske hænder, så arbejdspladserne forhåbentlig kan blive i Danmark i stedet for at flytte andre steder hen.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 24.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til skatteministeren. Det er også stillet af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, og hr. Jens Joel er medspørger, og de er begge fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 288

25) Til skatteministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S) (medspørger: **Jens Joel (S)**): Mener ministeren, at »den grønne boligjobordning«s klima- og beskæftigelseseffekter er store nok til at retfærdiggøre at bruge 400 mio. kr. på denne ordning frem for at prioritere pengene til eksempelvis ældre og daginstitutioner?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:31

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Mener ministeren, at »den grønne boligjobordning«s klima- og beskæftigelseseffekter er store nok til at retfærdiggøre at bruge 400 mio. kr. på denne ordning frem for at prioritere pengene til eksempelvis ældre, skoler og daginstitutioner?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:31

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det kan jeg svare bekræftende på. Ja, jeg mener, det er en god boligjobordning, og at de klima- og beskæftigelseseffekter og i øvrigt den begrænsning af sort arbejde, der er, gør det til en fornuftig ordning. Og derfor står regeringen bag ordningen sammen med et bredt flertal af partier i Folketinget.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:32

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Kan ministeren uddybe, præcis hvad det er for nogle effekter, som det er, at man forventer, med hensyn til begrænsning af sort arbejde,

når ministerens eget system, Skatteministeriet, har sagt, at man ikke forventer de store effekter; når vi den anden dag så en rapport fra Rockwool Fonden, der ligeledes heller ikke tror, at det vil have den store effekt; og når samtidig både Håndværksrådet og Dansk Byggeri har kritiseret den her beslutning? Kan ministeren uddybe det?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Så vidt jeg erindrer, har Dansk Byggeri været meget begejstret for boligjobordningen. Dansk Byggeri har sagt, at de var glade for ordningen. De synes så, at man skulle have taget den rene ordning, der var i 2015, og det er vi sådan set helt enige med dem i, men det har ikke været muligt at samle 90 mandater for det i Folketinget. Der har Alternativet og SF ønsket, at ordningen skulle være mere grøn, og det er den så blevet. Den er til gengæld også blevet 400 mio. kr. billigere.

Jeg synes til fulde, at den ordning, vi har, giver god mening. Jeg vil sige, at hovedformålet med ordningen jo ikke kun har været at skabe beskæftigelse, men også at give børnefamilierne en hjælpende hånd, ved at man kan få barnepige og hjælp til børnepasningen. Det kan man, og det er noget, der begrænser det sorte arbejde.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 15:33

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg beklager og undskylder over for Dansk Byggeri, at jeg tog dem til indtægt for noget, de ikke mener. Det, jeg sådan set bare ville spørge om, var: Kan ministeren uddybe, præcis hvor stor en effekt man regner med der vil komme i form af begrænsning af sort arbejde? Det har i hvert fald ikke indtil videre været muligt at få tal på det.

Kan ministeren også fortælle, præcis hvor stor en beskæftigelses-effekt man regner med der kommer ud af den her grønne boligjobordning?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:33

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er to meget relevante spørgsmål, som jeg gerne vil svare på, i forbindelse med at vi skal vedtage et lovforslag om den nye grønne boligjobordning. Det bliver fremsat inden jul og forhåbentlig tredjebehandlet i starten af det kommende år. Så skal jeg gerne svare på de specifikke spørgsmål.

Til spørgsmålet om, om jeg synes, det er en fornuftig ordning, som jeg vil stå på mål for, er svaret: Ja. Og vi er kede af, at Socialdemokratiet ikke længere kan se sig selv i boligjobordningen. Den har man jo tidligere været begejstret for. Det er man så ikke længere, og det synes vi i regeringen er ærgerligt, men så er vi glade for, at der er andre partier, der vil være med til at sørge for, at en succesfuld ordning, som 0,5 millioner danskere har brugt sidste år, kan fortsætte.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det medspørger hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Jo, men det er nu alligevel interessant at holde skatteministeren fast på spørgsmålet om, om det er den rigtige prioritering at bruge 400 mio. kr. på noget, som ifølge skatteministerens tidligere svar formodentlig giver mindre end 600 jobs, og når en måned gammel vurdering af, hvad den grønne effekt kunne være, viste, at nedskæringerne på geotermi var 10-12 gange mere effektive med hensyn til at gøre noget ved klimaet end det, som den såkaldt grønne boligjobordning leverer.

Det vil sige, at den aftale, som skatteministeren nu står og siger at han er meget, meget glad for, og som koster 400 mio. kr., jo ikke giver 5.000 arbejdspladser, sådan som Venstre løb rundt og sagde i valgkampen. Den giver ifølge skatteministeren selv formodentlig mindre end 600 arbejdspladser, og den giver en grøn effekt, som er en tiendedel af den effekt, man kunne have fået, hvis man havde ladet være med at fjerne vores geotermiordning.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:35

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Vi har jo haft diskussionen flere gange. Jeg kan bare sige, at jeg som skatteminister er politiker og Venstremand. Jeg er ikke økonom. Hvis det alene skulle være økonomiske hensyn, der drev politik, så tror jeg ikke, at der var behov for politikere; så skulle det være økonomer og departementschefer. Der er jeg bare ikke enig i at det er en farbar vej at gå – der er andre hensyn at tage.

Ud over hensynet til at skabe jobs handler boligjobordningen jo også om, at vi ønsker at tage hensyn til børnefamilierne ved at give dem en hjælpende hånd til børnepasning, og at vi ønsker at begrænse sort arbejde. Og selvfølgelig kan man da hive måder frem, hvorpå man ellers kunne have brugt de her penge anderledes og muligvis mere effektivt.

Men nu er det den her måde, vi har valgt at gøre det på. Vi er gået til valg på at gennemføre boligjobordningen. Vi har forhandlet med et flertal af partier, og der ligger en ordning, som jeg fuldt ud kan stå på mål for, og som jeg synes er god og fornuftig – og også grøn på de områder, hvor Alternativet og SF har ønsket det.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jens Joel.

Kl. 15:36

Jens Joel (S):

Men vi har jo allerede i et samråd med skatteministerens egne ord fået konstateret, at man kunne have fået flere jobs for færre penge, hvis man havde gjort noget andet. Det er jo helt fair. Jeg er også fuldstændig overbevist om, at man kunne have fået mere klima for færre penge. Skatteministerens eget system kan ikke rigtig komme med en vurdering af, hvad det egentlig betyder for at reducere sort arbejde.

Så vi er tilbage ved, at skatteministeren siger, at han gerne vil bruge 400 mio. kr. på at lette børnefamiliernes dagligdag. Så vil jeg sige, at det kan man jo også gøre på mange andre måder, altså hvis man har 400 mio. kr. til at lette dagligdagen for børnefamilierne med.

Det, der er sandheden her, er jo, at de 400 mio. kr., som man vælger at fylde i en boligjobordning, der hverken giver job eller grøn effekt, bliver taget fra den velfærd, som også er ret afgørende for børnefamilierne.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:37

med spørgeren i, at alle danskere hellere ville have, at man brugte flere penge på folkeskolen. Jeg tror også, der er nogle, f.eks. en travl børnefamilie, der gerne vil have, at de får en hjælpende hånd til rengøring eller hjælp til børnepasning.

Kl. 15:37

Så kan jeg bare afslutningsvis her fra min ministerplads i Folketinget sige, at boligjobordningen – både den gamle og den nye – kommer til at begrænse sort arbejde. Det kan jeg bekræfte.

Kl. 15:40

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jo ikke overraskende, at Socialdemokraterne kritiserer boligjobordningen. Det har man gjort i valgkampen. Tidligere var man meget begejstret for boligjobordningen og var med til at gennemføre den, men pludselig har man vendt rundt. Det er jo ærligt at indtage det synspunkt.

Jeg siger bare, at jeg synes, det er kedeligt, hvis man alene gør de økonomiske hensyn til valde i politik. Vi er ikke økonomer, vi er politikere. Og hvis man ikke ønsker at give børnefamilier en hjælpende hånd til børnepasning, rengøring eller andet eller at understøtte visse former for grønne forbedringer af boligen ved energieffektiviseringer og andet, er det jo helt reelt. Men det ønsker vi i regeringen, og det ønsker vi sammen med det flertal af partier, som står bag den grønne boligjobordning.

Jeg synes, det er en god ordning, og det er det også mit indtryk at partierne, der står bag, synes. Og jeg tror, at de mange tusinde danskere, der kommer til at benytte sig af ordningen, også kommer til at være glade for den.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til medspørgeren. Så er det hr. Peter Hummelgaard Thomsen for sidste spørgsmål.

Kl. 15:38

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Ministeren har jo fuldstændig ret i, at vi er politikere og ikke økonomer. Og når Socialdemokraterne tidligere har talt for boligjobordningen, var det jo i en situation, hvor det var, at finanskrisen og den økonomiske krise virkelig, virkelig skar dybt og langt ned i samfundet og beskæftigelsen. Man kunne på det tidspunkt se og argumentere for, at der rent faktisk var en beskæftigelseseffekt af de penge, der blev brugt. Nu er vi i en situation, hvor det er, at konjunkturerne heldigvis har vendt. Vi er i en situation, hvor det er, at der særlig i byggeriet er fuld damp under kedlerne.

Derfor har vi jo en prioriteringsdiskussion: Er det værd at bruge de her penge på en ny – kald den grøn, eller lad være med at kalde den grøn, det er sådan set ligegyldigt – boligjobordning, som ikke skaber særlig meget beskæftigelse, og som vi heller ikke kan få at vide fra ministerens eget ministerium om overhovedet har nogen effekt på sort arbejde.

Der er det så, at ministeren kan sige: Vi vil gerne hjælpe børnefamilier og alt muligt andet. Jo, men jeg tror sådan set, at de fleste børnefamilier i det her land ville være bedre tjent med, at man rent faktisk investerede nogle penge i folkeskolerne i stedet for at spare på dem.

Så kan ministeren ikke her til allerallersidst lige endnu en gang forklare os, hvad logikken er i den grundlæggende prioritering, som det er, at man har lagt op til her?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:39

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg har forklaret tidligere i min besvarelse, at vi synes, det er en god boligjobordning. Jeg tror, der er mange danskere, der benytter sig af den, som også vil synes, den er ganske fornuftig. Jeg er ikke enig

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 25, så tak til hr. Peter Hummelgaard Thomsen og hr. Jens Joel.

Spørgsmål 26 er stillet til skatteministeren, og det er stillet af hr. Erik Christensen.

Kl. 15:40

Spm. nr. S 284

26) Til skatteministeren af:

Erik Christensen (S):

Når Venstres finansordfører Jacob Jensen i programmet Debatten på DR 2 bekræfter, at nogle af de midler, som de danske kommuner skal spare via det såkaldte omprioriteringsbidrag, skal gå til skattelettelser, og at kommunerne på Fyn derfor skal bidrage til statslige skattelettelser, vil ministeren så svare på, om han kan garantere de fynske borgere, at disse skattelettelser ikke alene kommer de mest velstillede til gavn via lettelser i topskatten?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:40

Erik Christensen (S):

Tak, og jeg læser spørgsmålet op: Når Venstres finansordfører, Jacob Jensen, i programmet Debatten på DR 2 bekræfter, at nogle af de midler, som de danske kommuner skal spare via det såkaldte omprioriteringsbidrag, skal gå til skattelettelser, og at kommunerne på Fyn derfor skal bidrage til statslige skattelettelser, vil ministeren så svare på, om han kan garantere de fynske borgere, at disse skattelettelser ikke alene kommer de mest velstillede til gavn via lettelser i topskatten?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 15:40

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Som tidligere nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 278 vil regeringen sætte en retning for Danmark, hvor kernevelfærden på områder som f.eks. sundhed og ældre prioriteres, og hvor der skabes flere private jobs, ved at gennemføre skatte- og afgiftsnedsættelser. Det skal naturligvis ske inden for en ansvarlig offentlig økonomi, og regeringen har jo heller ikke lagt skjul på, at der er brug for at prioritere skarpt.

Vi gik til valg på et udgiftsstop, og vi har sagt klart, at vi ville lægge vægt på at reducere beskætningen, og det kan ikke komme som nogen stor overraskelse for nogen. Men jeg vil også gerne, som jeg har sagt tidligere, slå fast, at regeringen ikke har taget konkret beslutning om, at penge fra kommunernes omprioriteringsbidrag skal gå til topskatten, så det kan jeg altså afvise.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 15:41

Erik Christensen (S):

Tak. Men man kan i hvert fald konstatere, at Venstres finansordfører siger, at nogle af de penge, der kommer fra omprioriteringsbidraget, skal bruges til skattelettelser, og så har ministeren jo flere gange i dag sagt, at politik er prioritering, og det er vi fuldstændig enige om. Men bare for, at jeg kan være helt sikker på, at jeg har forstået Venstre og regeringens prioritering korrekt, vil jeg spørge, om regeringen og Venstres prioritering altså så er skattelettelser frem for flere varme hænder i ældreplejen og mulighed for flere pædagoger i daginstitutionerne og flere lærere i folkeskolen. Er det korrekt forstået?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:42

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Nej, den forudsætning er jeg simpelt hen ikke enig i. Det er jo sådan, at man i en finanslov kan vælge at prioritere det råderum, der er til rådighed. Den tidligere regering valgte på et tidspunkt at prioritere at sætte selskabsskatten ned. Det var mig bekendt ikke noget, der på papiret efter sådan strengt økonomiske beregninger gav flere jobs, men alligevel syntes den tidligere regering med erhvervs- og vækstministeren hr. Henrik Sass Larsen i spidsen, at det var en god idé, og det var vi i Venstre enige i, og derfor gik vi ned ad den vej.

Vi sidder nu i finanslovsforhandlingerne og prioriterer det råderum, der er, med de partier, der vil være med til det, og der er det regeringens politik, at en andel af råderummet skal gå til kernevelfærd, og at en anden andel skal gå til skattelettelser, og i første omgang er det skattelettelser til erhvervslivet, for det skaber private jobs.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Erik Christensen.

Kl. 15:42

Erik Christensen (S):

Så det er altså rigtigt forstået, at de besparelser, som kommunerne nødvendigvis nu skal ud at lave, både i 2016, 2017, 2018 og 2019, bl.a. skal bruges til at give skattelettelser? Og når der bliver dårligere service i ældreplejen, færre pædagoger i daginstitutionerne og færre lærere i folkeskolen, så er det rent faktisk, fordi Venstre ønsker at bruge nogle af de penge, der kunne have været brugt til at forbedre velfærden, til at skære ned og så give dem som skattelettelser? Er det korrekt forstået?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:43

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Nej, det er ikke korrekt forstået. Der må jeg jo gøre spørgeren opmærksom på, at der er et omprioriteringsbidrag, og hvad der sker med omprioriteringsbidraget, aftales med Kommunernes Landsforening. De penge, der så er tilbage, og som ikke tilbageføres til kommunerne, fordeles af partierne rundt om bordet og hos finansministeren som led i finanslovsforhandlingerne, og det kan jo lige så godt være, at de går til ældre eller til sundhed eller til noget tredje og de ikke øremærkes til skattelettelser. Det er det jo svært at sige noget om, inden man har set en finanslovsforhandling.

Så vil jeg bare sige, at det råderum, der er, jo ikke er et råderum, der kommer, ved at vi tager penge fra kommunerne i et ompriorite-

ringsbidrag, men det er jo penge, der er til rådighed som følge af nogle reformer, vi har lavet tidligere, der skaber flere jobs og øget beskæftigelse. Det er frie penge, og der kan man jo vælge at bruge dem på velfærd eller på skattelettelser. Og der siger regeringen, at vi vil prioritere kernevelfærden, men så vil vi også sænke skatte- og afgiftstrykket, så vi kan få skabt bedre vilkår for private jobs og for virksomheder.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Erik Christensen.

Kl. 15:44

Erik Christensen (S):

Nu bliver jeg lige nødt til at være helt sikker på, at jeg forstår ministeren korrekt. Der er lagt op til et omprioriteringsbidrag på 1 pct., og det betyder, at kommunerne får 1 pct. mindre at drive kommunerne for i de kommende år. I 2016 er det 0,5 mia. kr., fordi der går 1,9 mia. kr. tilbage, men i 2017, 2018 og 2019 er der jo foreløbig lagt 2,4 mia. kr. ind, og det betyder, at der ude i kommunerne, som efter budgetloven er forpligtet til, at de rent faktisk skal have overskud, også i overslagsårene, er lagt nogle sparerammer ind, som jeg også har orienteret om i forbindelse med et tidligere punkt i dag. Men jeg vil gerne spørge helt konkret: Når man tager penge ude fra kommunerne i stedet for at bruge dem til velfærd, og bruger dem til skattelettelser, vil man så ikke anerkende, at det råderum, man så har, vil man altså i Venstre hellere bruge på skattelettelser, end at man vil bruge det på at forbedre velfærden for de ældre og for børnene og de helt små?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 15:45

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Forudsætningen er fuldstændig forkert og misforstået, det bliver jeg nødt til at sige til spørgeren, den er fuldstændig fundamentalt forkert og misforstået, og det ved spørgeren også udmærket godt. Man aftaler kommunernes økonomi en gang om året og 1 år frem.

Så er der kommet den her omprioriteringsdiskussion. Den tidligere regering, spørgerens partis regering, havde omprioriteringsbidrag på en lang række statslige institutioner og områder, og vi breder så det omprioriteringsbidrag ud, fordi vi skal køre lidt længere på litren. Hvad man vælger at bruge de penge til, er endnu ikke besluttet. Der kan man beslutte, hvis man ønsker det, som led i en finanslov at bruge pengene til at føre dem tilbage til kommunerne, øremærket til nogle ting. Man kan også vælge at bruge dem på andet, det kunne være sundhed, og det er jo det, politik bør handle om. Det er jo ikke, at man får en firkantet økonomisk ramme, men det er jo, at vi en gang imellem prioriterer. Og der ønsker regeringen at prioritere kernevelfærden, men jo altså også at skabe gode vilkår for vores arbejdspladser og sikre sig, at det bedre kan betale sig at arbejde.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 26, og vi siger tak til skatteministeren og tak til hr. Erik Christensen.

Spørgsmål nr. 27 er stillet til uddannelses- og forskningsministeren af fru Pernille Schnoor, Socialdemokratiet.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 261

27) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Pernille Schnoor (S):

Anerkender ministeren, at drastiske nedskæringer på uddannelse og forskning på henholdsvis 8,7 mia. kr. og 1,4 mia. kr. vil få store negative effekter?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:46

Pernille Schnoor (S):

Spørgsmålet lyder: Anerkender ministeren, at drastiske nedskæringer på uddannelse og forskning på henholdsvis 8,7 mia. kr. og 1,4 mia. kr. vil få store negative effekter?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:46

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak til spørgeren. Jeg beklager min vinterramte stemme, men jeg skal forsøge at svare efter bedste evne.

Staten bruger i år historisk mange penge på uddannelse og forskning. Alene på det område, jeg har ansvaret for, er udgifterne til videregående uddannelse steget med over en tredjedel siden 2008. Det offentlige budget til forskning er 50 pct. højere i år end for 10 år siden, og der er sket en enorm vækst i vores bevillinger til forskning og uddannelse, en udvikling, som den daværende VK-regering satte i gang. På det videregående uddannelsesområde fastholdes bevillingerne stadig på et meget højt niveau. De samlede tilskud til de videregående uddannelser på Uddannelses- og Forskningsministeriets område forventes at udgøre mere end 14 mia. kr. i 2016, og bevillingerne vil stort set være på niveau med 2015.

Regeringen har valgt at indføre et omprioreringsbidrag på uddannelsesområdet af to årsager. For det første ønsker vi at tilskynde alle dele af den offentlige sektor til at øge effektiviteten, så vi får mest muligt for skattekrone. For det andet har vi ønsket at frigøre ressourcer til andre højt prioriterede områder. Den konkrete effekt, som omprioreringsbidraget vil have på de videregående uddannelser, afhænger i høj grad af de valg, som ledelsen på hver enkelt institution træffer i den kommende tid, og det er det endnu for tidligt at sige noget om. Jeg har dog fuld tiltro til, at lederne på institutionerne prioriterer bevillingerne bedst muligt.

På forskningsområdet forventer regeringen, at effekten af at holde Danmark i toppen af OECD med investeringer på mindst 1 pct. af BNP vil være, at dansk forskning også fremover vil klare sig godt internationalt.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Pernille Schnoor.

Kl. 15:48

Pernille Schnoor (S):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at ministeren mener, at man kan fjerne 1,4 mia. kr. fra forskningen, uden at det skaber nogen negativ effekt?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:48

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Det kommer jo lidt an på, hvordan man betragter det, for det er klart, at når man bruger 1,4 mia. kr. mindre, så vil der være nogle forskningsprojekter, som ikke bliver igangsat af nye projekter. Så det vil

naturligvis have en konsekvens. Men der vil jo være et inflow af forskningsresultater fra den forskning, vi har bedrevet siden vores store satsning fra 00'erne. Den forskning ønsker regeringen at vi skal blive bedre til at omsætte, fordi det ikke er på alle parametre, at vi klarer os lige godt. Det gælder f.eks. det at få kommercialiseret forskningen eller få viden bragt ud i hele landet. Det er et vigtigt punkt for regeringen at fokusere på. Jeg vil bare sige, at forskningsbevillingerne er steget med 50 pct. siden 2005, og det i sig selv viser noget om, hvor mange penge vi bruger. Vi var jo ikke et uland i 2005. Det er vi heller ikke i dag, selv om vi så nu bruger 1,4 mia. kr. mindre.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Schnoor.

Kl. 15:49

Pernille Schnoor (S):

Som ministeren er bekendt med, er der flere, der har været ude at markere, hvilken effekt og hvilke effekter det vil have, hvis vi holder fast i forskningen nu og her. Bl.a. er der blevet skrevet, at finansieringen til yngre forskere, der er på vej til en forskerkarriere, kan være et problem, i forhold til at de bliver nødt til at ændre karriereretning, og at vi så mangler vækstlaget fremover. Så det vil være på længere sigt, at det vil få en negativ effekt.

Der er også blevet sagt, at der vil være færre topforskere, som forlader Danmark, altså at den internationale del af det vil blive ramt. Der vil også være færre, der kommer til Danmark, og forskningsgrupper vil have svært ved at være med i internationale projekter. Det er f.eks. formanden for Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd, der har sagt det første – han hedder Jens Oddershede – og det andet er der en professor, som hedder Philip Hoffmann, der har skrevet i en kommentar i Berlingske.

Er det nogle konsekvenser, som ministeren anerkender, eller er ministeren uenig?

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:50

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg anerkender, at det får konsekvenser at bruge 1,4 mia. kr. mindre. Det anerkender jeg. Det tror jeg at jeg har sagt hele tiden. Det er heller ikke en livret for en forskningsminister at bruge 1,4 mia. kr. mindre, når der er gode og relevante projekter, men det er udtryk for en prioritering.

Omkring det med fødekæden til forskningsverdenen så er bevilingsniveauet jo fortsat det samme til f.eks. ph.d'er, som jo er den direkte vej ind i forskningsverdenen og universitetsverdenen. Spørgsmålet er så, hvor man, når man er færdig med sin ph.d., kan få en forskningskarriere. Og det er klart, at der har det nogle konsekvenser.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Schnoor.

Kl. 15:50

Pernille Schnoor (S):

Jamen jeg er meget tilfreds med, at ministeren faktisk anerkender, at det vil få negative effekter, og at man ikke kan fjerne 1,4 mia. kr., uden at det får negative effekter. Er det sådan, jeg skal forstå det sidste svar fra ministeren?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:51

Jeg er så tilfreds med den aftale, jeg også har lavet med spørgerens parti om fordeling af forskningsreserven, hvor vi har opnået en balance, som svarer til den, der var kendt i 2015 mellem Det Frie Forskningsråd og Danmarks Innovationsfond.

Kl. 15:51

Kl. 15:53

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Spørgeren skal forstå det på den måde, at det jo er klart, at man får mindre forskning og færre muligheder, når man bruger 1,4 mia. kr. mindre. Ellers ville vi have brugt 1,4 mia. kr. til hat og briller, og det tror jeg aldrig der er nogen der har syntes vi har gjort. Men det er det niveau, vi ligger på nu, altså godt 20 mia. kr., hvilket er et kæmpe-højt niveau, og som placerer os i toppen af OECD. Vores opgave er så at blive bedre til at få den omsat i ny vækst, i ny jobskabelse, så BNP bliver større, og så der bliver mere at bruge af i fremtiden.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Pernille Schnoor. Det var slut på spørgsmål 27.

Spørgsmål nr. 28 er stillet til uddannelses- og forskningsministeren af fru Mette Reissmann.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 275

28) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S):

Hvorfor vil ministeren skære så voldsomt på Det Frie Forskningsråd, når 70 pct. af de bevilgede forskningsaktiviteter herfra direkte bidrager til at løse konkrete samfundsudfordringer, jf. Undervisnings- og Forskningsministeriets hjemmeside den 27. oktober?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:51

Mette Reissmann (S):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op: Hvorfor vil ministeren skære så voldsomt på Det Frie Forskningsråd, når 70 pct. af de bevilgede forskningsaktiviteter herfra direkte bidrager til at løse konkrete samfundsudfordringer, jf. Undervisnings- og Forskningsministeriets hjemmeside den 27. oktober?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:52

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Jeg skal også her forsøge at svare efter bedste evne. Jeg vil først godt anholde den præmis, som spørgeren har lagt til grund for spørgsmålet. Der står faktisk i artiklen, at i en ny undersøgelse blandt Det Frie Forskningsråds bevillingsmodtagere svarer 70 pct., at deres forskningsaktivitet har bidraget til at forstå sammenhænge med betydning for at løse konkrete samfundsudfordringer.

Når regeringen er optaget af at prioritere sådan, at flere midler overføres til f.eks. Danmarks Innovationsfond på bekostning af Det Frie Forskningsråd, er det, fordi vi vil have mere erhvervsrettet forskning, og den artikel, som spørgeren henviser til, indikerer jo ikke, at det er direkte erhvervsrettet forskning, men forskning, der løser konkrete samfundsudfordringer. Men det kan jo være alt andet end erhvervsrettet. Det kan være forskning i depression og mange andre forhold. Det er ikke mindre vigtigt, men det er blot for at sige, at regeringen har sendt et klart signal om, at vi ønsker at prioritere den erhvervsrettede forskning, som bedrives vis Danmarks Innovationsfond.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Reissmann.

Kl. 15:53

Mette Reissmann (S):

Tak. Jeg er helt bevidst om, at balancen ved fordeling af forskningsreserven imellem Det Frie Forskningsråd og Innovationsfonden er opretholdt, men som ministeren er bekendt med, så tæller hver krone, og jeg kan love for, at det synes Det Frie Forskningsråd også. Så uagtet at de har fået tildelt 120 mio. kr. i forbindelse med forskningsreserven, er det altså stadig væk 250 mio. kr. i forhold til sidste års bevilling, og sådan noget kan mærkes.

Så derfor vil jeg sige, at 70 pct. af forskningen direkte bidrager til at løse konkrete samfundsudfordringer. Det er jo bl.a. noget, som Socialdemokratiet også har lagt stor vægt på. Tallene viser jo, at rådet i 2016 kun vil imødekomme 7 pct. af ansøgningerne. Med andre ord er regeringens nedskæringer eller omfordeling af midlerne ikke helt uden konsekvens, tværtimod. Og det synes jeg er bekymrende. Jeg kan da også kun tro, at ministeren og jeg kan blive enige om, at forskning i regi af Det Frie Forskningsråd faktisk er utrolig vigtigt. Alligevel kan jeg også læse i et indlæg af ministeren i Jyllands-Posten den 14. november med overskriften »Regeringen satser massivt på fri forskning«, at ministeren vedkender sig, at bevillingerne til Det Frie Forskningsråd er faldet.

Jeg bare gerne høre, om vi ikke står i en situation, hvor mange dygtige forskere med samfundsrelevant forskning ikke får deres projekter igennem, fordi nedskæringen gør en i forvejen lav imødekomelsesprocent endnu lavere.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:55

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Der er ingen tvivl om, at Det Frie Forskningsråd skal tage en grundig drøftelse med sig selv om omfanget af de virkemidler, man tilvejebringer, når bevillingsrammen er blevet mindre. Det er også et signal, jeg klart har sendt.

Men jeg anerkender ikke, at den frie forskning i Danmark bliver ført tilbage til et ulandsstadium. Vi bruger omkring og 8,5 mia. kr. i basisforskningsmidler til universiteterne. Vi bruger godt 900 mio. kr. til Det Frie Forskningsråd. Det vil sige, at sammenligner man med det, der f.eks. ligger i Danmarks Innovationsfond, som er det mere erhvervsrettede, det mere politisk prioriterede, ser man, at der jo er en klar overvægt af det, vi giver til fri ikkepolitisk styret forskning.

Har det konsekvenser for yngre forskere, som vil søge hos Det Frie Forskningsråd? Ja, det har det.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Reissmann.

Kl. 15:55

Mette Reissmann (S):

Jeg kvitterer for ministerens anerkendelse af det forhold, men jeg vil blot høre, om ministeren ikke også samtidig anerkender, at mange originale ideer vil tabes på gulvet, og at rådet så ikke i lige så høj

grad som hidtil kan bidrage til at sikre netop fødekæden til bl.a. de forskningstunge erhverv.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:56

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Nu er det jo ikke altid udtryk for, at man når alt det, man gerne vil, fordi vi bruger flere penge. Den erfaring gjorde man sig jo, da man begyndte at se folkeskolen efter i sømmene og så, at vi havde en af verdens dyreste folkeskoler, men vi nåede ikke de resultater, vi gerne ville. Det er også derfor, at regeringen siger, at det ikke bare handler om at bruge milliarder på forskning. Det handler også om at få et sigte ud af det, og derfor har vi skrevet i vores regeringsgrundlag, at vi vil analysere effekten af vores forskning, og at vi også skal være målrettede i vores brug af midler, og det er det, som er udgangspunktet, også for de kommende års prioriteringer.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Reissmann.

Kl. 15:56

Mette Reissmann (S):
Kan ministeren bekræfte, at lavere bevillinger til netop Det Frie Forskningsråd betyder mindre samfundsrelevant forskning?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:57

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Nej, det kan jeg ikke bekræfte, for det kommer helt an på, hvordan den forskning bedrives, om den har en effekt på det samfund, der skal aftage forskningens resultater, og om der kunne være andre instanser som f.eks. Danmarks Innovationsfond, som har lavet tilsvarende effekter med en større erhvervsmæssig konsekvens.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Det var slut på spørgsmål 28.

Det næste spørgsmål er stillet til uddannelses- og forskningsministeren af fru Mette Reissmann, Socialdemokratiet.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 277

29) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Mette Reissmann (S):
Hvorfor mener ministeren, at der skal spares 1,4 mia. kr. på forskning på finansloven, når OECD samtidig understreger, at »det ikke er anbefalelsesværdigt at spare på forskning i en tid, hvor forskning og udvikling kun bliver en vigtigere forudsætning i den internationale konkurrence«, jf. Mandag Morgen den 9. november 2015?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Jeg skal lige sige, at det er det sidste spørgsmål – altså ikke til fru Mette Reissmann. Det er det sidste spørgsmål i spørgetiden. Det var det.

Mette Reissmann (S):

Tak, tak. Jeg læser spørgsmålet op: Hvorfor mener ministeren, at der skal spares 1,4 mia. kr. på forskning på finansloven, når OECD samtidig understreger, at »det ikke er anbefalelsesværdigt at spare på forskning i en tid, hvor forskning og udvikling kun bliver en vigtigere forudsætning i den internationale konkurrence«. Det er Mandag Morgen, der bringer det citat den 9. november 2015?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:58

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Regeringens grundlæggende holdning er, at den fordeling, vi har lavet i år, er et udtryk for en prioritering. Vi har overtaget en økonomi efter den daværende SR-regering, og på baggrund af et kasseeftersyn har vi valgt at prioritere, som vi gør. Kunne man ønske, at man kunne bruge flere penge på en række områder? Det kunne man godt. Min gode kollega skatteministeren sagde i et tidligere svar, at han ikke havde noget pengetræ uden for Skatteministeriet. Det har jeg heller ikke uden for Uddannelses- og Forskningsministeriet, og derfor er jeg optaget af, at vi bruger vores penge bedst muligt.

Men må jeg ikke bare minde om, at vi har hævet udgifterne til forskning med 50 pct. siden midten af 00'erne. Det er altså en massiv investering, og jeg anerkender virkelig også, at den tidligere SR-regering har løftet området, men det gør det bare desto mere vigtigt, at vi også omsætter den forskning i job, i vækstskabelse osv. Der er ikke noget ved at være nummer et i verden i forbrug af forskningsmidler, hvis vi ikke også kan se, at det har en samfundsmæssig effekt.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Reissmann.

Kl. 15:59

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Jeg kvitterer for rosen til den tidligere regering for dens forsknings- og uddannelsessatsning. Men når jeg nu har taget en udtalelse fra OECD – som Danmark i øvrigt er en del af – med i spørgsmålet, er det jo, fordi det efter min mening bør tages nøje til efterretning, når OECD går ind og blander sig i den prioritering, som den danske regering foretager. I den citerede artikel lyder anbefalingerne fra OECD jo desuden også, og nu citerer jeg:

Mindre lande som f.eks. Danmark skal leve af forskning, ny teknologi og højproduktive arbejdspladser.

Nu ved jeg godt, at ministeren synes, at det danske forskningsbudget stadig væk er ambitiøst på trods af besparelser på 1,4 mia. kr., fordi det samlede budget ligger på over 1 pct. af BNP. Men jeg vil nu alligevel gerne spørge ministeren, om han for det første ikke er enig med OECD i, at Danmark i høj grad skal leve af forskning, og for det andet, om ministeren ikke også anerkender, at Danmark står dårligere i den internationale konkurrence, når der spares 1,4 mia. kr.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:00

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Jeg synes, man skal vise det storsind over for de få ting, der var at rose ved den tidligere SR-regering, og det var bl.a. uddannelses- og forskningssatsningen. Derfor roser jeg den gerne.

Nej, jeg anerkender ikke den præmis. Altså, vi ligger i toptre i OECD, så vi ligger så højt, vi nærmest kan. Det, der er vigtigt, er, at Danmark jo ikke bare skal leve af forskning. Danmark er et produktionsland, og vi skal have arbejdspladser i hele landet. En af måderne at understøtte Produktionsdanmark i at skabe vækst og beskæftigelse er via forskning, men det er jo også ved at lave en erhvervs-pakke, som vi gør nu, hvor vi lempet NO_x-afgifter og lignende. Så der er mange måder, man kan skabe vækst på i et samfund.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Reissmann.

Kl. 16:00

Mette Reissmann (S):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at han mener, det ikke har indflydelse på, hvor Danmark står i den internationale konkurrence, når Danmark skal spare 1,4 mia. kr. på forskning?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:01

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Nej, det skal spørgeren ikke, og det ligger sådan set i forlængelse af det, jeg også sagde til den tidligere spørger, nemlig at når man bruger 1,4 mia. kr. mindre på forskning, vil der selvfølgelig være steder, man kan gøre sig mindre gældende, det være sig nationalt såvel som internationalt. Derfor er regeringen også enormt optaget af, at den forskning, vi bedriver, de patenter, vi hjemtager, kommerialiseres, bringes i spil, så der skabes ny vækst og nye arbejdspladser, og så der kan blive et større BNP og i sidste ende mere at dele ud af, også til forskning.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Reissmann.

Kl. 16:01

Mette Reissmann (S):

Over halvdelen af Danmarks fagbevægelse og danske erhvervsorganisationer i øvrigt tager afstand fra regeringens besparelser på 1,4 mia. kr. Gør det slet ikke indtryk på ministeren?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:01

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jo, det gør bestemt indtryk på ministeren, men jeg er en del af en regering, der skal have et land til at hænge sammen. Derfor skal der prioriteres på forskellige områder. Vi har sat en ære i som regering at leve op til de løfter, vi har stillet vælgerne i udsigt i forbindelse med valget, og derfor skal der nogle penge til at finansiere det. Det er et prioriteringsspørgsmål, og det står vi ved med åben pande, kritik eller ej fra såvel fagbevægelse som erhvervsorganisationer.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 29. Tak til uddannelses- og forskningsministeren og til fru Mette Reissmann.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 269 (omtrykt)

30) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvordan forholder ministeren sig til sin udtalelse den 4. november 2015 i Folketingssalen om, »at det ikke er beskæftigelsesministerens opgave at foretage de familiepoltiske prioriteringer«, i lyset af at ministeren fremhæver, at familierpolitik er et samlet perspektiv for regeringen i Berlingske den 19. oktober 2015?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:02

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal her hæve mødet og indkalde til et nyt møde, hvor vi begynder med første behandling af lovforslag nr. L 62 af udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Af hensyn til teknikken skal vi holde en lille pause inden det næste møde, og det vil sige, at Folketingets næste møde afholdes i dag, den 18. november 2015, kl. 16.15.

Mødet er hævet. (Kl. 16:03).